

အခန်း (၆)

ဒါဝင်၏ တပည့်များ

Darwin ဦးဆောင်သော နောက်လိုက်တပည့်များဖြစ်ကြ သည့် (Thomas Huxley သောမစ်ဟူစလေ၊ (Ernst Haeckel) အားနတ် ဟီကကယ်လ်၊ (Francis Galton) ဖရန့်စစ်ဂဲလ်တန်တို့သည် အဆင့်ဆင့်ပြောင်း လဲခြင်းဖြစ်စဉ် (evolution) နှင့်ပတ်သက်သော အတွေးအခေါ်များကို တိုးတက်လာ စေပြီး လူထုစိတ်ဝင်စား / လူကြိုက်များလာအောင် ပြုလုပ် ခဲ့ကြသည်။ ထိုခေတ်ပြိုင်ပုရို့လ် သုံးဦးတို့သည် ဘာသာပြောင်းလာ သော ကပိုယာ ဘုန်းကြီးတပည့်ရင်း များဖြစ်ကြပြီး Darwin ၏ သီအိုရိအား နည်းလမ်း သစ်နှင့်နောက်ယှက်မှုများအပေါ် သစ္စာရှိသော နောက်လိုက်တပည့်များအဖြစ် သက်သေ ပြခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့သော နောက်ယှက်မှုနည်းလမ်းများနှင့် ဘာသာတစ်ခုမှ တစ်ခု သို့ကူးပြောင်းသောအရာများသည် မမျှော်လင့်ပဲ ရှုတ်တရက် ဖြစ်လာသော အရာမဟုတ်ပါ။ ထိုအရာများအားဖြင့် အခြားလူများ အား Darwin ၏ထူးခြား၍ အရာရောက်သော ပြောင်းလဲမှုအား သိရှိခဲ့စားလာသည့် တိုးတက်မှုကို ထောက်ပံ့ပေးသော အရာပင်ဖြစ် သည်။ Darwin ၌ ထိုသို့ ထိုင်တိုက်ရင်ဆိုင်ကြံတွေလာသော ပြဿနာများအတွက် ဖြေရှင်းလို့သော ဆန္ဒမရှိပါ။ ဤအခြေအနေတွင် Darwin ၏ မိတ်ဆွေများက သူ၏သီအို ရီများကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် ထောက်ခံလာအောင် ဖြောင်းဖျေပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ သူ၏မိတ်ဆွေများက ထိုသို့ထုတ်ဝေမည်ကို Darwin ကလက်ခံလျှင် အရာ အားလုံးအတွက် ကောင်းမွန်လာလိမ့်မည်ဟု သေချာနေခဲ့ ကြသော်လည်း Darwin က သံသယဖြစ်နေသည်။ သူ၏ သီအိုရိသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာရှိမှ သမ္မာကျမ်းနှင့် မျှော်လင့် ချက်ရှိသော အရာအားလုံးတို့အား စိန်ခေါ်နေခြင်းဖြစ်ပြီး သူတစ်ဦး တည်ထားသော အရာများသည် လျှင်ပြောင် ရယ်မောစရာ (သို့မ ဟုတ်) ဘုရားမဲ့ဝါဒကဲ့သို့ စက်ရှပ်ရှုရာဖွေယာ ဖြစ်လာမည်ဟု သူသိ နေခဲ့သည်။

Darwin ၏ ထုတ်ဝေသူဖြစ်သော John Murray သည်ပင်လျှင် ကြိစာအုပ်အား မည်သို့လက်ခံလာသည်ကိုပင် သူ့ကိုယ်သူ မသေချာခဲ့ပေ။ Darwin သည် သူ၏စာအုပ်အတွက် စာဖတ်ပရိတ်သတ်များမှာ သိပ္ပါပညာရှင် များနှင့် ဝါသနာအလောက် သိပ္ပါပညာနှင့် သက်ဆိုင်သော ဗဟိုသူတများကို စိတ်ဝင်စားသော သူများသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးထင်ထားခဲ့သည်။ Murry သည် Darwin ၏အတွေးများနှင့် ဆန့်ကျင်၍ စာအုပ်ရေး၁၂၀၀၀ ကို ထပ်မံထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ၄၃၈ နောက်တွင် နောက်ထပ် အခြားစာအုပ် (၆)အုပ်ကို ဆက်တိုက် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးစာအုပ်များ ၁၈၇၆ခုနှစ် တွင် ထုတ်ဝေ နိုင်ခဲ့သည်။ Darwin သေဆုံးချိန် ၁၈၈၂ခုနှစ်တွင် စာအုပ်ရေးစုံပေါင်း ၂၄၀၀၀ကို ထုတ်ဝေလုပ်ရောင်းချွန်းချွဲခဲ့ပါသည်။

(Origin) အောမြစ်အရင်းအမြစ်မှာ နိုင်ငံတကာတွင် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်အဖြစ် အသိမှတ်ပြုခဲ့ရသည်။ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ အိုတလီ၊ ရှား၊ စပိန်၊ ပိုလန်၊ အိုဟီးပီးယားနှင့် ဂျပန်ဘာသာ စကားများနှင့် ဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။ Darwin ၏အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းသီး အိုရီအား လိုအပ်တောင့် တနေသော သူများရှိနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် အထူးသဖြင့်လွှတ်လပ်လစ်လင်းနေသောနေရာများ၏ ဘုရား သခင်ဝင်ရောက်နေရာလူ ဖြည့်စွာပေးရန် လိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ Darwin ၏ ဘဝသစ်ပင်ဟူသောစာအုပ်မှာ ဘုရားသခင် ၏ အခါးအတားမရှိပဲ ဝင်ရောက်ဖြည့်စွာနိုင်ရန် လွတ်လပ်လစ် ဟင်းနေသောနေရာကို ဖန်းဆင်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရေးသားထား သည်။

Darwin မှာ လူထူအားမည်သို့ ရင်ဆိုင်ရမည်ကို အထူးဂ ရှုတစ်စိုက်ရှိသော နိုင်ငံသားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဒါဝင်သည် သူ၏သီအို ရီအား တိုးတက်မှုရှိရန် လေ့လာလျက်ရှိရာ သူ၏အမဲလိုက်ခွေးငယ် လေးနှင့် ခရီးသွားပြီးအပြန်တွင် သူ၏အတွေးအမြင်အယူအဆ နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် စိတ်လှုပ်ရှားမှုရှိခဲ့ပြီး မိတ်ဆွေ ဘူးတော်ကြီးများကြားတွင် သူ၏အယူဝါဒများကို လက်လွှတ် ခဲ့ရ သည်။ ထိုနောက် နှစ်(၂၀)ကြာပြီးသည့် နောက်ပိုင်း တွင် Origin မူလအရင်းအမြစ် စာအုပ်အား ထုတ်ဝေသည့် အချိန်၌ ဒါဝင်သည် သူ၏မိတ်ဆွေများနှင့် အေသာက်ရကောလိပ်များသို့ စာအုပ် မိတ္တာများကို ကြိုတင်ပေးပို့ခဲ့ပြီး သူ၏လှုပ်ဆောင်မှုများမှ ပြင်းထန်သည့်အကျိုး သက်ရောက်မှုများရှိလာမည်ဟုလက်ခံထားပြီး သူ၏စိုးရိမ် သောကများကို အလေးနက်ထားပေးရန် အချက်အလက်အချိန်ဦးရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ Cambridge တွေ့ဆုံးထို့ကြိုး ပါမေကွာများနှင့်သူ ၏ မိတ်ဆွေ Henslow အား “ဒီအရာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သင်၏တ ပည့်များကြား လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိဟု သတ်မှတ်မည်ကို ကျွန်ုပ်ကြောက် ရှိခိုးသည်” ဟုရေးသားခဲ့သည်။ Oxford အောက်စပိုင် တွေ့ဆုံးထို့ကြိုး ဘူးမိုးပေးပညာရှင် John Phillips ရွှေနဲ့လည်မှာ အောက်စဖိုင်တ ကြားထို့ကြိုး ဝိဇ္ဇာယ်ဘောက်လန် (William Buckland) အား အနိုင်ရရှိခဲ့သူ ဖြစ်ပြီး “သင်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မှန်းတီး သော အရာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အော်ဟစ်ကန့်ကွက်လိမ့်မည်’ ဟုရေးခဲ့ ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူထုများအား သူ၏သီခိုရိကိုလက်ခံရန် ကြိုးပမ်းခြင်း မဟုတ်ပဲ သူ၏လေ့လာသင်ကြားမှုတွင် ဒါဝင် သည် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ တိုးတက် ပြောင်းလဲသော ဘဝသစ်ပင်ကိုယ်စား ဓဝံဂေါ်လိုက်လုပ်ဆောင်ရန် ပို၍ကောင်းမွန်သော အထောက်အပံ့များမှ အကူအညီလိုအပ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ ဘဝကို အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်သည့် လေ့လာမှုများပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည့်အချင်တွင် သူသည် လူထုကြားအပြောအဟော ကောင်းသောသူ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ စကားပြေားဆိုပြောရမည်ကိုလည်း နှစ်သက်သူမ ဟုတ်ခဲ့ပါ။ ထိုအရာများအပြင် သူသည်အစဉ်သဖြင့် ကျန်းမာရေးချီးတဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဒါဝင်၏ ခွေးဘီးလူး - Thomas Huxley

၁၈၅၉ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ဖော်မြစ် (origin) စာအုပ်က အနာဂတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည်များကို သိရှိ၍ ကြိုးတင်ပြင်ဆင်မှုများအတွက် စဉ်းစားသုံးသပ်ရန် ပြသပေးသည်မှာ ဒါဝင်သည် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမမှ ခွံထွက်ပြီး ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတရားနည်းလမ်းအတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်လာခဲ့ကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ Darwin နိယာမများသည် သဘာဝဆန်သော ရွှေးချယ်မှုများ၏ အထောက်အပံ့များထဲတွင် စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ရာမြင်းကွား တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့သည်။ လူတစ်ဦးသည် အခြားလူများ စိတ်ဝင်စားအားကျလောက်သည့် စွမ်းအားဖြင့် ရပ်တည်ပြီး မကုန်ခမ်း နိုင်သော စွမ်းအင်များကို သို့လောင်ထားသည်ဟု ထင်မြင်ရကာ ထိုသို့ ထင်မြင်ရခြင်းကြောင့် မရောတွက်နိုင်အောင်များပြားသော လူတို့ကို အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ ခြင်းနိယာမသို့ ပြောင်းလဲလာစေရန် ဖော်းဖျေပြောဆိုနိုင်သော သူတစ်ဦး ရှိခဲ့သည်။ သူ၏အမည်မှာ သောမစ်ဟူလက်စလေ Thomas Huxley ဖြစ်ပြီး ချားလိစ်ဒါဝင်၏ ‘ခွေးဘီးလူး’ ရေးသားခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူတို့သည် အလုပ်အကိုင်နှင့်ပတ်သက်၍ အချင်းအဆက်အ သွယ်ရှိပါသော်လည်း သောမစ်ဟူစလေ နှင့် ချားလိစ်ဒါဝင်တို့သည် ၁၈၅၉ခုနှစ် ဧပြီ လတွင် ဘူမိပေးနှင့်ဆိုင်သော အသင်းဖွဲ့ တစ်ခုတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် စတင်တွေ့ဆုံးခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ သူတို့၏ပြီးမြောက်အောင်မြင်သော အလုပ်များကြောင့် လေးစားချီးကျူးခံထိုက်သည့် အထက်တန်းလွှာအသိုင်း အပိုင်းမှ အသိမှတ်ပြုခြင်းခံရသူများဖြစ်သည်။ ဟူစလေ သူ၏လုပ်ဆောင်ခဲ့ သောအရာမှာ ၁၈၅၂ခုနှစ်၌ Hydrozoa ဟိုက်ဒရိုမိုဒါ၏ ပင်လယ် ထဲမှ ဖန်ဆင်းခံ သတ္တဝါများ အပါအဝင် ငါးကျောက်ကျောနှင့် တူသော ပင်လယ်သတ္တဝါတစ်မျိုးနှင့် ချားလိစ်ဒါဝင်၏ ၁၈၅၃ခုနှစ်၌ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ‘ကမာ ကောင်’တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဟူစလေသည် အလွန်ထူးခြားစွာ ထက်မြေက်သောသူတစ် ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ၏အသက်(၂၀)အရွယ် တွင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ နှင့်ဆိုင်သော ဘာသာရပ်ကို အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ခန္ဓာပေးနှင့်စိတ် ပိုင်းဆိုင် ရာနှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ဆောင်ချက်တွင် ရွှေ့တံပိုင်ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် သိချင်စိတ်အလွန် ပြင်းပြသောသူဖြစ်ပြီး

ပြတိသွေးရေတပ်တွင် ခွဲစိတ်ကုသရာဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်စဉ်က ပင်လယ်တွင်အမှုထမ်းနှင့်ရန် လေ့ကျင့်ထားသော စစ်သား marint lift (ရေတပ်စစ်သား) ဘဝကို လေ့လာခဲ့သည်။ ထိုနောက်သူသည် ပြတိသွေးရေတပ်ကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီး သူနှင့်တူသော လွှတ်လပ် သောအတွေးအ ခေါ်ပညာရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် Her bert spencer ဟားပတ်စ ပန်ဆာနှင့် မိတ်ဆွဲဖြစ်လာခဲ့သည်။ စပန်ဆာသည် Social Darwinism ဒါဝင်နိယာမဝန်းကျင်ဟူသော စကားလုံးအသစ်ကို တိတွင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး တွေးခေါ် ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် လူသိများသော သူတစ် ယောက်ဖြစ်လာသည်။ ထိုပြင် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမဖြစ်စဉ် သီအိုရိကို စိတ်ပညာနှင့် ဆိုင်သော ဘာသာရပ်၊ အတွေးအ ခေါ်နှင့်ဆိုင်သောဘာသာရပ်နှင့် လူမှုပေးအား သာရပ်တို့တွင် လက် တွေ့ကျင့်သုံးခဲ့သောသူဖြစ်သည်။

၁၈၅၄ ခုနှစ်တွင် ဟူစလေသည် ကျွန်ုပ်၏ကျောင်းတော် ကြီးဟု ခေါ်သော ကျောင်းတွင် သင်ကြားပိုချေပေးသူနှင့် သဘာဝသ မိုင်းပါရဂူဖြစ် လာပြီး ထိုအလုပ်တာဝန်ကို နှစ်ပေါင်း (၃၁)နှစ်ထိ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ သူ၏ပို့ချက်များသည် အာရုံစုံစိုက်ဖွယ် ကောင်းပြီး သူ၏အခြားသူများ စိတ်ဝင်စားလောက်အောင် စွမ်းအား အပြည့်နှင့်စတိုင်ရှိ မှုတိုက ဆွဲဆောင်မှုရှိစေကာ ပျင်းရှိသော လူများ အပါအဝင် လူတိုင်းသည်စိတ်အားထက်သန့်စွာ နားထောင်လေ့ ရှိသည်။ ဒါဝင်၏ အတွေးအ ခေါ်များသည် ဟူစလေအား တိုးတက် မြင့်မားစေသည်။ သူ၏ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထာဖွံ့ဖွံ့တွင် ဤသို့ ရေးသား ခဲ့သည်။

“ သူ၏စိတ်သည် အလင်းတန်း၏ တောက်ပမှုနှင့်နံ့ကဲ့သို့ လျင်မြန်ပြီး သင်တုန်းဓားကဲ့သို့ ထက်မြေက်လှသည်” သူသည် ကျွန်ုပ်သိခဲ့ဖူး သောသူများထဲ တွင် အဟောပြောအကောင်း ဆုံးသူဖြစ်ပြီး စိတ်ဝင်စားမှုမရှိစေသောအရာများကို မည်သည့်အခါမျှ မရေးသားသကဲ့သို့ မည်သည့်အခါမျှ ပြောလေ့မရှိပါ။ သူ၏ အပြန်အလှန်စကား ပြောဆိုခြင်းတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်ကမျှ လုပ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟုမျှော်လင့်ထား သောအရာမှာ ခိုင်မာ ထင်ရှုးစွာ ဖော်ပြထားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုတွင် သူနှင့် ယူဉ်ပြုင်ပြောဆိုသူအား ပြန်လည်မချေပနိုင်လောက်အောင် စကား လမ်းကြောင်းကို ဖြတ်တောက်နိုင်ပြီး ထိုသို့လုပ်ဆောင်သော သူလဲ ဖြစ်ပါသည်။”

ဒါဝင်နိယာမကို ဟူစလေ လိုအပ်နေသောအရာမှာ အဆင့် ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပျက်လာပုံဖြစ်ပြီး ထိုအတူ ဤ လူနှစ်ယောက်အတူပေါင်းစည်းလိုက် သောအခါ ပြတိသွေးနှင့် အနောက် တိုင်းနိုင်ငံသားတို့အပေါ်နှုက်ရှိုင်းစွာ လွှမ်းမိုးသွားနိုင်ခဲ့သည်။

ဟူစလေသည်ဒါဝင်၏ ဖော်မြစ် စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက်တွင် ကျေနှင်းထောက်ခဲ့သည်။ ဒါဝင်အားလည်း စာအုပ်ထုတ်ဝေ ရောင်းချုပြီး နောက်တွင် “အလွန်အဖိုးတန်ပြီး လိုအပ်နေသော အတွေးသစ်အမြင်သစ်ကို ကျွန်ုပ်အားပေးခဲ့ပြီး” ဟုကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားခဲ့သည်။ ဟူစလေက ပိမိကိုယ်မိမိ “ အကယ်၍ လိုအပ်လာ မည်ဆိုလျှင် အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင်တွေ့ ဆုံးရန် ပြင်ဆင်နေမည်”ဟု Darwin ၏ သီအိုရိအား ပြန်လည်ခုခံကာကွယ်ရန် ပြောဆိုခဲ့ပြီး သူ၏ အဖြေအဆင့်သင့်ရှိနေခဲ့ကြောင်း ကြော်ခဲ့သည်မှာ “အရေးပါ သည့် စောကားမှုစကားလုံးများနှင့် လွှမ်းသည့် ကိုယ်စားပြုမှုများလုံးကို ကျွန်ုပ်မှုများလုံး မပြုလုပ်မှုများ

သင့်အတွက် စောင့်ထိန်းထား မည် ” ဟုဖြစ်သည်။ မေတာင်လျ သီအိရိအတွက် စတင်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့ပြီး ဒါဝင်အားလည်း “ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုအတွက် ကျွန်ုပ် ၏ ခြေသည်းလက်သည်းများနှင့် နှိုက်သီးများကို ချွန်ထက်နေအောင် ပြုလုပ်ထားပါသည် ဟု ကသိစေခဲ့သည်။

ဟူစလေသည် ၁၈၆၀ခုနှစ် ဒွန်လတွင် ထိုသို့ပြင်းခုံပဲ ပြုလုပ်ရန် အခွင့်အရေးကြံ့လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က အော့စတု့တတ္တသိုလ်၏ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်သူ Samuel Willberforceသည် စကားရည်လှ ပြင်းခုံပြောဆိုရာတွင် အော့စတု့ဖို့၌ ကျော်ကြားသော တစ်ဦးဖြစ် သည်။ ဤစကားရည်လှ ပြင်းခုံပဲတွင် Darwin သည် ကျမ်းမာ ရေးအားနည်း၍ နေမကောင်းဖြစ်နေသောကြောင့် တက်ရောက် နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပဲ ထိုပဲသည် Huxley နှင့် Darwin နိယာမအတွက် သိပ္ပါနည်း ပညာနှင့် ဘာသာရေးယဉ်ပြိုင်မှုအကြား ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ်စကားရည်လုပဲတွင် ဟူစလေ အစီရင်ခံခဲ့သော " Soapy Sam" မှာ ယုံတမ်းစကားကဲ့သို့ မဟုတ်ပဲ လူတို့အား စိတ်ဝင်စားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး စဉ်းစားတွေး ခေါ်တတ်လာမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ ခဲ့သည်။ ထိုပြင် ဘုန်တော်ကြီး ရိုလ်ဘုဖိုရ်စုံ Willberforce ကရယ်ရရှုအဖြစ် ဟာသလုပ်ခဲ့သော Huxley၏ မျောက်ဝံနှင့် လူသားတို့ပါဝင်သည့် နှုန်းကြောင်းသည်လည်း ထူးခြားသည့် တုန်ပြန်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ထိုအရာများက သီးခြားဖြစ်ရပ်များအား လက်ခံပေးနိုင်သည့် အခြေအနေကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ပြီတိန် ရုပ်ကွဲပေွပညာရှင် Joseph Hooker ဂိုးက်ဟူကာသည်လည်း စကားရည်လုပဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး Willberforce ရိုလ်ဘုဖိုရ်အား သူ၏ စကားရည်လုပဲပြီး ဆုံးပြီး နောက် ဒါဝင်ထံသို့ ပေးပို့သောစာတွင် Huxley ထက်ပို၍ သတိပြု ထိုက်သော အရည်အချင်းရှိသည့် လူအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ နောက်နှစ်အနည်းငယ်ကြာသည့်အခါ Hooker ဟူကာ က Huxley အား ဤသို့ပြောဆိုခဲ့သည်။

“၁၈၆၀တွင် နာမည်ကျော်ကြားခဲ့သော အောက်စပို့တွေ့ ဆုံးပဲ (Oxford Meeting) တွင် ဟူစလေ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့်အလုပ်မှာ အရေးကြီး သောအရာ အသေးအဖွဲ့လေးတစ်ခုမျှ မရှိခဲ့ပါ။ ထိုအရာသည် မှားယွင်းသော ကိုယ်စားပြုမှုနှင့်လောင် ပြောင်ခံရ ခြင်းတို့ကြောင့် မွန်းကြပ်သည့် ခံစားချက်ကို ကာကွယ်ရန်နှင့် ကောင်းမွန်သောစကားများကို ကြားနိုင်ရန် သူကူညီခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည် ယခုတွင် သူသည် မိမိကိုယ်ကို စကားရည်လုပဲတွင် အန္တရာယ်ရှိသော ပြိုင်ဘက်ဟု ခန်းမွန်းရသော နာမည်ကြီးလူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ပထမဆုံး ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး သိပ္ပါကဗ္ဗာလော ကြော်းကို လူတစ်ယောက်တွင် ကိုယ်ပိုင် ကာယခွန်အားရှိကြောင်း ဖော်ပြန်သည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူ၏လုပ်ရှားမှု၏ အရွှေ့ပိုင်း တို့က်ခိုက်မှုလမ်းကြောင်းများကို ဖွင့်ချို့ဝှက်းဝင် ရောက်လာခဲ့သည်။”

စကားရည်လုပဲ၌ Willberforces ပြုလုပ်ခဲ့သောဟာသ ပျက်လုံး ဖြစ်သည့် ဟူစလေ၏ “ မျောက်ဝံနှင့် လူသားတို့ပါဝင်သည့် နှုန်းကြောင်းသားသမီးများ ” ဆုံးသည့် ခေါင်းစဉ်အကြောင်းသည် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စဉ်တွင် လူသားတို့ဆင်းသက်လာသော နေရာကို ဦးတည်ပြီး မေးခွန်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဒါဝင်က “ အော်မြစ် ” ဆုံးသည့်စာအုပ်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ နှစ်ပေါင်းစာတစ်ဆယ့် တစ်နှစ်ကြာသောအခါ ဒါဝင်က သူ၏

စာဖတ်ပရိတ်သတ်များအား “လူ၏မျိုးရှိုး” Descent of Man စာအုပ်ထုတ်ဝေ ခဲ့စဉ်က စာအုပ်၏ နိဂုံးပိုင်းတွင် များကိုလူသား (ape-man) နှင့်ပတ်သက်သည့် မေးခွန်းကို ရေးသားဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ဟူစလေက ဤခေါင်းစဉ်နှင့် ပတ်သက်သည့်အကြောင်း အရာများကို ပို၍လျင်မြန်စွာ ဖော်ပြချင်ခဲ့သည်။ “အစိမ်း” (Origin) ကိုထုတ်ဝေပြီး ငါးနှစ်ကြာ ပြီးနောက် သူသည် သူ၏အထောက်အ ထားနှင့် ‘သဘာဝတရားမှ လူသားတို့ဆင်းသက်လာသည့်နေရာ’ စာ အုပ်ကို လူ၏အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမ ပြုပေါ်သူများနှင့် ပထမ အကြိမ် ကြိုးပမ်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်မှာ များကိုဝန်းလူ သားတို့ပါဝင်သည့် နှင့်တိုက်သတ္တဝါအုပ်စုနှင့် လူသားတို့၏ ကျောက် ဖြစ် ရှပ်ကြွင်းများအကြောင်း လူသားတို့၏ အဆင့်ဆင့်ပြောင်း လဲခြင်းနိယာမ အထောက်အထားများအား အလေးအနက် ထား၍ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် Huxley ဟူစလေသည် ခန္ဓာကေဒပညာရှင် (Richard Owen) ရှစ်ခုတ်အိုဝင် (ဒိုဝင်၏နိယာမကို တိုက်ခိုက်သူ) က လျှို့ဝှက်စွာပြောကြားခဲ့သော များကိုတို့၏ ဦးနောက်နှင့်လူ သားတို့၏ ဦးနောက် အသိဉာဏ်များ သိသိသာသာကွာခြား မှုရှိသည့် အကြောင်းကိုလည်း ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဟူစလေစာအုပ်၏ ဆွဲဆောင်မှုအရှို့ဆုံးအပိုင်းမှာ သူလုပ် ဆောင်ရေး ဆွဲခဲ့သည့် အယားပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပုံးပေမာနှင့် ရှင်းလင်း ထားသောဇားသည် လူနှင့်များကိုလွှဲကျော်မှုစဉ်၍ အမွှေးနိသော များကိုတိုးတက်မှုး၊ တိုးမားအားကောင်း သော များကိုကွင်းဖြူတို့ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း၏ အကြောင်း အရင်းကို ဖော်ပြရန် ခန္ဓာကိုယ်၏ အရှိုးစုဝါးခုတို့ကို ရေးဆွဲဖော်ပြ ထားသည်။ ထိုအရာသည် မျက်မြင်ဝါဒဖြန့်မှုအဖြစ် စွဲဆော်ပေး ခဲ့သည်။ ဒါဝင်၏ အတ္ထဗုတ္ထိရေးသားသူဖြစ်သော Janet Browne ရျေနတ်ဘရောင်းက ခန္ဓာကိုယ်၏အရှိုးစု ဖွဲ့စည်းပုံလက္ခဏာ မှာ အရွယ်အစားအလိုက် အားလုံးတူညီမှုမရှိကြသည်မှာ လူသားတို့ သည် များကိုမှဆင့် ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာသည် ဆိုသော မမှန်ကန်သည့်သက်သေအား ပို၍ထိရောက်မှုရှိစွာ ဖော်ပြနိုင်သည့်အ ရာဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ထားသည်။ ထိုပုံးပေမာနှင့်ရှင်းပြချက်မှာ မမှန်ကန်သော်လည်း ထိုဆွဲသားထားသည့်အရာမှာ အဆင့်ဆင့်ပြောင်း လဲခြင်း နိယာမအား ထိရောက်စွာ ပြသနိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ ဒါဝင်က ဤလုပ်ဆောင်ချက်များကို ကြိုဆိုခဲ့ပြီး သူ၏ ‘ခွေးသီးလူး’ (Bullday) စာအုပ်တွင် “ဟိုး . . . များကိုအကြောင်း ရေးသားတဲ့စာ အုပ်ထွက်လာပြီး” ဟုပြောဆိုခဲ့ပြီး ဖတ်ရှုရန် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော စာအုပ်ဟုလည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

Huxley ဟူစလေ၏အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းနိယာမဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်များသည် လူသားတို့၏‘သိမ်ငယ်စိတ်’ အမှတ် တကယ်ရှိကြောင်း လက်ခံနိုင်စေရန် ဦးတည်နေသည်။ ဟူစလေက ထိုအရာကို သံသယဖြစ်စရာမ ရှိဟု လက်ခံထားပြီး ထိုသိဖြစ်ခြင်း ကြောင့် လူမည်းများသည် လူဖြူများနှင့် ယုံဥပြီး သိမ်ငယ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဟူစလေက ထိုအကြောင်း အရာနှင့်ပတ် သက်ပြီး ဤသို့ပေါ်မှုပေးခဲ့သည်။

“ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဗဟိုသုတရိယော နိုင်ငံသားများက ယဉ်မျိုးအားဖြင့် လူမည်းတစ်ဦးသည် လူဖြူတစ်ဦး နှင့် တူညီကြသည်ဟု မယုံကြည်ကြပါ။

လူဖြူတစ်ဦးက အနည်းငယ်ပို၍ အခြားလူမည်းများထက် သာလွန် သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။

ထိုပြင်အကယ်၍ ဤအရာက မှန်နေလျှင် မယုံကြည်နိုင်ဖွံ့ဖြိုးရာ လောက်အောင် ရှိုးရှင်းသည့်အရာများရှိသည်။ လူတစ်ယောက်သည် သူ၏ စိတ်ပိုင်း အခြေအနေ ရွှေ့လျားသွားသည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ (ခန့်မှန်းထားသော အခြေအနေအောက်လျော့ပြီး အတော်ကြာ မှ စကားပြောသည်) တူညီယော လှပ်ရှားမှ နယ်ပယ်တွင် ရှိနေပြီး မည်မျှသောအရာမရှိသကဲ့သို့ ဦးစားပေးမခံရသောအခါ သူသည် သူ၏ကြီးမားသော စဉ်စားတွေးခေါ်နိုင်မှုသည် ပို၍ သေးငယ်သော မေးရှိနှင့် ယူဉ်ပြုင်နိုင်ပြီး ထိုယျော်ပြုင်မှုမ သိရှိရသည့်အရာမှာ သွားနှင့်ကိုက်ခြင်းဖြင့်ပင် မဟုတ်ပဲ အတွေးအခေါ်အားဖြင့် သာဖြစ် ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဟူစလေသည်အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း သိအိုရိတစ်ခုတည်း အတွက်သာထွက်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ပဲ စိတ်ဝိုင်္ခနှင့်ထူးဆန်း အံ့ဩ ဖွယ်လက္ခ ကာများကိုပါ ဆန့်ကျင်သောသူဖြစ်သည်။ သူသည် ‘ဘုရားမဲ့ဝါဒ’ဆို သည့်စကားလုံးကိုလည်း ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ် ယာန်ဘာသာဝင်တိုကို ရည်ညွှန်းဖော်ပြရန် တိတွင်ခဲ့သည်။ ဘုရား သခင် တည်ရှိနေသည်မှာ သေချာမှု မရှိဟူသည့် သူ၏အယူအဆအမြင်ကို ဖော်ထုတ်ကြော်ခဲ့ပြီး ထိုကြော်ချက် နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး မေးခွန်းထုတ်ခြင်းများကို ခွင့်ပြုခဲ့ပြီး ထိုအကြောင်းအရာသည် ဟူစ လေအားဖြင့် လူသိများထင်ရှားလာခဲ့သည်။

ဟူစလေ၏ တက်ကြထက်သန်မှုသည် ယုံကြည်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်နေ ကြောင်း သူ၏လူအများစိတ်ဝင်စားမှုကို ခံနေရသော အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမအကြောင်း ဥပုဒ်နေ့သင်ခန်းစာ တွဲပို့ချမှုများအားဖြင့် ဖော်ပြနေသည်။ ထို “ ပြည်သူများအတွက် တန်းနေ့သင်ခန်းစာ ” ပို့ချချက်များသည် ၁၈၈၆ အနေနဝါရီတွင် အလွန်လူသိများ ထင်ရှားခဲ့ပြီး ပထမတန်းနေ့နေ့ နေတွင် လူပေါင်း ၂၀၀၀ တို့သည် မိမိတို့အယူအဆအမြင်များမှ ပြောင်းလဲသွား ခဲ့ကြသည်။ ဒါဝင်၏နောက်လိုက်တပည့်ဖြစ်သူ သောမတစ်ဟင်နာရီ ဟူစလေသည် ခန္ဓာပိုင်းဆိုင်ရာ ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကြွေးကြော်ခဲ့သည့် နည်းတူ “ လက်ရာ မြောက်အောင် ယက်လုပ် ထားသော ခရစ်ယာန်ကွန်ယက် ” ကိုလည်း ဖြန့်ဝေခဲ့ပါသည်။

ဒါဝင်၏သိအိုရိအား မှန်ကန်စေကြောင်း ကြိုးပမ်းနေသော သူများသည် ထိရောက်မှုအရှိဆုံး၊ အတက်ကြွေဆုံးနှင့် သူတပါးအား လွှမ်းမိုးနိုင်သောသူများ ဖြစ်ပြီး Huxley သည်လည်း ဒါဝင်၏ အတွေးအခေါ်များအား အနာဂတ်ကို ကြိုတင် သိရှိပြင်ဆင်မှု များပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ နည်းလမ်းသစ်များဖြင့် ဒါဝင်၏အတွေးအခေါ်များကို ကျင့်သုံးခဲ့သူများနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့သည်။ ဒါဝင် ကိုယ်တိုင်လည်း အတူပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့သည်။

ဒါဝင်၏ညီဝမ်းကဲ ဖရန်၏စစ်ဂိတ်တန်

ဒါဝင်သီအိုရိက သူ့ဘဝကိုပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ ဖရန်၏စစ်ဂိတ်တန်သည် “Origin of Species” အပင်၊ အကောင် မျိုးများ၏ ဖော်မြစ်” စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခဲ့စဉ် ၁၈၅၀ခုနှစ်၌ သူ့အသက် (၃၃)နှစ်ဖြစ်သည်။ ဂိတ်တန်ရေးခဲ့သော စာအုပ်တွင် ငှေးသည် အခြေခံအားဖြင့် လူ့အတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြစ်သော် လည်း ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ပိုင် စိတ်အာရုံးများကို ဖွံ့ဖြိုးတက်စေခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်၏ သမိုင်းတစ်ခေတ် အဖြစ်အမှတ်ရေးခဲ့သည် ဟုရေးသားခဲ့သည်။ သတိပြုမိ လောက်အောင် ထင်ရှားသည့်အချက်မှာ ဒါဝင်၏စာအုပ်များသည် သူ့အားအသင်းတော်၏ ဉာဏ်အာကာလွှမ်းမိုးမှုအောက်မှ လွှတ်ပြောက်စေခဲ့သည်။ “ငှေး၏ အကျိုး သက်ရောက်မှုမှာ ကိုယ့်အယူအဆကို မှန်ကန်သည်ဟုယူဆပြီး အခိုင်အမာရွှေတန်းတင်နေသော များပြားသည့်သူများကို အဆောက်အအုံတစ်ခုအား ရိုက်ချက် တစ်ချက်တည်းဖြင့် ပြုလဲအောင် ဖျက်လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ် သွားခဲ့သည်။ “ဂိတ်တန်က” ဒုဥက္ပ် ရှေးခေတ်က ဉာဏ်အာကာ လွှမ်းမိုးခဲ့သော အရားများအား ဆန့်ကျင်ပုံကန် လိုစိတ်ကို နိုးကြားစေပြီး ရှေးခေတ်အ ယူအဆများကို ထောက်ခံမှုများနှင့် ခိုင်လုံမှုမရှိသည့် အကြောင်းအရာများက ခေတ်သစ်သိပုံနည်းပညာတွင် ပဋိပက္ခဖြစ် စေသည်။

ဒါဝင်ထက်အသက် (၁၃)နှစ်ပို့၍ ငယ်ရွယ်သော ဖရန်၏ ကစ်သည် ဒါဝင်၏ညီတစ်ဝမ်းကဲဖြစ်ပြီး ကဗ္ဗာနှင့်တရှုမ်း လှည့်လည် သွားလာ၍ စူးစမ်းရှာဖွေသူ တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ၏အစ်ကိုဒါဝင်ကဲ သို့ Beagle ဘီးဂေးလ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့၍ အမည်မသိသောအရာများ အား လေ့လာဖော် ထုတ်ခဲ့သည်။ ဂိတ်တန်သည် မည်သူမှုမသွား ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် အန္တရာယ်ရှိသော တာဝန်များလုပ်ဆောင်ရန် သူ၏ စိတ်ဝင်စားမှုများကို လုံးဆော်ခံခဲ့ရသူလည်းဖြစ်သည်။ ဂိတ်တန် ၏ဖခင်သည် ဘက်လုပ်ငန်းလုပ်ငန်းနှင့် ချမ်းသာ၍ အောင်မြင်သောသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏စည်းစိမ်များအား နှုမြောတွန့်တို့ခြင်းမရှိပဲ သားဖြစ်သူ၏အိမ်မက်များအား အကောင်အထည်ဖော်ရန်နှင့် ကဗ္ဗာ တစ်ဗုမ်း လှည့်လည်ခရီးသွားသည့်အခါ အသုံးပြုရန် ငွေကြေး မြောက်မြားစွာကို အမွှာအဖြစ်ထားရှိခဲ့သည်။

ဂိတ်တန်သည် ခရီးလှည့်လည်သွားလာမှုတွင် လေးလေးနက်နက် အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။ သူသည် ဘူမိပေဒဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့ နှင့်တိုင်ပင်ခဲ့ပြီး နာမည်ကျော် အဂ်လိပ်သာသနာပြုဆရာဖြစ်သည့် ဒေးဗုတ်လင်းပင်းစတုး (David Livingstone) သွားသည့် အာဖရိကတောနက်တဲ့သို့ ရည်ရွယ်ချက် ဤဗီးမားစွာဖြင့် လိုက်ပါသွား ခဲ့သည်။ သူသည် သီးခြားရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သွားသည့်ခရီးစဉ်တစ် ခုအားဦးတည်ချက်စာပိုင်ရှာဖွေရန် သွားရောက်ခဲ့သည်။ စူးစမ်းလေ့ လာမှု အသစ်ဖြစ်သော အာဖရိကတောနက်အလယ်တဲ့မှ သူသည် သူ၏သာသနာခရီးစဉ် မပြီးမြောက်ခဲ့သော်လည်း တန်ဖိုးရှိသော သတင်းအချက်အလက်များနှင့်ပြန်လာ ခဲ့ပြီး။ သူ၏အပြန်ခရီးစဉ်အား စူးစမ်းလေ့လာသူနှင့်ဘူမိပေဒပညာရှင်တစ်ဦးအနေဖြင့် လေးစားအ သိအမှတ်ပြုခံခဲ့ရသည်။ ထက်မြေက်သော လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် Galton ဂိတ်တန်းသည် ၁၈၇၃ ခုနှစ်၌ သူ၏ “အပူပိုင်းအေသိရှိ တောင်အာဖရိကတိုက်တွင် စမ်းသပ်လေ့လာခဲ့သောဖြစ်ကြောင်းစုံ” စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ထိုသိအာဖရီကနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ကြီးစားအားထုတ်မှုများက သူ၏ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်သော ဘူမိပေးခွဲဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့တွင် အောင်မြင်မှုရရန်များစွာ အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့သည်။

ဖရန်းကဂိုလ်တန် (Francis Galton) သည် ၁၈၂၂ ခုနှစ်တွင် Quaker ရှိသူ၏နေအိမ်၌မွေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ သူ၏မိခင်မှာ အဲရစ်စမစ်ဒါဝင် Erasmus Darwin ၏သမီးဖြစ်ပြီး ထူးခွဲနိုင်တက် မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်ကာ အခြေခံအားဖြင့် ဘုရားသခင် အားဆန္ဒကျင် သည့် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်ယာမကိုလက်ခံသူတစ်ဦးဖြစ်ကာ ချားလိစ်၏ဖခင် ရောဘတ်ဒါဝင် (Robert Darwin) နှင့် နောက် အိမ်ထောင်၏ ညီအောင်မတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ ဂိုလ်တန် Galton ၏ဖခင်မှာ ဘက်လုပ်ငန်းနှင့်လက်နက် ငယ်များပြုလုပ်ရောင်းချုပ်မြင်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာပြီး အောင်မြင်မှုရရှိသော သူတစ်ဦးဖြစ် သည်။ ဖရန်းကစ်က Cambridge Trinity ကောလိပ်၌ အစောပိုင်းတွင် ဆေးပညာအား လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် သချုပ်မေဂျာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ပို၍ပြင်းထန်သည့် အခြေအနေရှိသော ခွဲစိတ်မှုများ စည်းမျဉ်းတွင် လူနာအား ဂရိစိက်ရခြင်း၏ နှစ်သက်ခဲ့ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဂိုလ်တန် Galton ၌ တိတွင်စမ်းသစ်နိုင်သည့် အတွေးအ ခေါ်နှင့် ပြသာနာအား အသေးစိတ်ခွဲခြမ်း စိတ်ဖျာပြီး ဖြေရှင်းတတ် သော အရည်အသွေးရှိသည်။ သူ၏ထိုအရည်အသွေးအား မိုးလေ ဝသနှင့်ရာသီဥတု လေ့လာရာတွင် အသုံးပြုခဲ့ပြီး မိုးလေဝသပေးတွင် အရေးပါသော အကူအညီများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် ရာသီဥတုတိုင်းတာချက် နည်းဥပဒေများအတွက် မည်သို့လုပ်ဆောင် ပုံများကို ဖော်ပြုခဲ့ပြီး "anticyclone" "လေဖိအားများပုံပိုင်နှင့်" ဆိုသည့်စကားလုံးကိုလည်း စတင်တိတွင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ ယနေ့အထိ အသုံးပြုနေကြခဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်လာမည်အရာများအတွက် ခန့်မှန်း ချက်ကို ပုံမှန်တိုင်းတာရသည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂိုလ်တန်က လူတို့၏ လက်ဖွေရာများကို အမှတ်အသားများပြုလုပ်ခဲ့ပြီး လူတစ်ဦးစီ တိုင်းအတွက် တိကျသေချာသော သက်သေပြီးမှစနစ်ကို တိတွင်ခဲ့သည်။ သူ၏ "လက်ဖွေရာများ" စာအုပ်တွင် လက်ဖွေရာနှင့် ပတ်သက်သည့် စည်းမျဉ်းသစ်များကို ရှင်းလင်းရေးသားခဲ့ပြီး သူ၏ ကိုယ်ပိုင်လက်ဖွေရာများကိုလည်း ခေါင်းစဉ် စာမျက်နှာတွင် ထည့် သွင်းဖော်ပြုခဲ့သည်။

သူ၏အစ်ကိုဝမ်းကွဲစာအုပ်အား ဖတ်ရှုပြီးသောအချိန်မှစ၍ ဂိုလ်တန်၏ဘဝသည် ပြိုင်ဆိုင်မှုများဖြင့် အပြောင်းအလဲများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဒါဝင်နောက်လိုက်ပြီး သူ့ခြေရာနင်းရန် နှင့် သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးအား အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်ယာမ၏ ဖြစ်နိုင်သောအကျိုး ဆက်များအား မှတ်တမ်းတင်မှုများကိုသာ ဦးတည်ပြုလုပ်သွားရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။ ဒါဝင်အား ချွင်းချက်မရှိ အပြည့်အဝ လေးစားအားကျခဲ့သည်။ ဒါဝင်သေဆုံးပြီးနောက်တွင် "ကျွန်ုပ် ချီးကျား" လေးစားရသည့် ပုဂ္ဂိုလ် သူ့အပြင် အခြားမရှိပါ။ သူ့အားဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွင် ကျွန်ုပ်ပေးဆပ်ရန် မြောက်များစွာ ရှိပြီး သူ၏ "အပင်၊ အကောင်းမျိုးများ၏ မူလ အရင်းအမြစ်" စာအုပ်မှာ ကျွန်ုပ်အား စကားလုံးများစွာကို ပြောကြားနေခဲ့ပြီး သဘာဝ တရားနှင့် သဟဇာဖြစ်စေခဲ့ ပါသည်။

Huxley ဟူသည် ဒါဝင်၏နိယာမအား ခုခံကာကွယ်သော ပြည်သူတစ်ဦးအနေဖြင့်ရှိစဉ်တွင် ဂိုလ်တန်က အဆင့်ဆင့် ပြောင်း လဲခြင်းနိယာမကို မည်သို့အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရွှေ့ဆက်လုပ် ဆောင်ရန်အပေါ်ဦးတည်နေခဲ့သည်။ လူမှုပတ်ဝန်းကျင် ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေး၌ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်ကို လမ်းညွှန်ပြုသရန် ရည်ရွယ်၍ မျိုးပွားမှုနှင့် ဆိုင်သော အခန်းကဏ္ဍကို ရွေးချယ်ပြီး။ သူသည်မိမိကိုယ် လေ့လာသင်ကြားမှုပိုင်းတွင် ဆက်ကပ် ထားပြီး လူ၏သွင်ပြင်လက္ခဏာများ၏ အတိုင်းအတာနှင့် ပြုတိန်ရှိ လှပသောအမျိုးသမီးများ တည်ရှိရာနေရာကိုပင် မြေပုံရေးဆွဲခြင်း များပြုလုပ်ခဲ့သည်။ “ ဂိုလ်တန်သည် သူ၏အရည်အသွေးများအား မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ အသိအမှတ်ပြု လေးစားဖွယ်ဖြစ်အောင် မိမိကိုယ်ကို မြှင့်တင်ခဲ့ပြီး ထိုသို့ကြိုးစားလုပ်ကိုင်မှုက သူ့အား သဘာဝရသပါရဂူရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်စေခဲ့သည် ”ဟု Edwin Black အက်ဝင်းဘလက်ဆိုသည့် “အားနည်းသောသူတို့ ဆန့်ကျင် သောစစ်” စာအုပ်ကို ရေးသားသူ ကပြာဆိုခဲ့သည်။

၁၈၇၅ခုနှစ်တွင် " Macmillan "မဂ္ဂဇားတွင် သူ၏အတွေး အခေါ်များအား ခေါင်းစဉ်ငယ်တစ်ခုနှင့် အကြမ်းဖျင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး လေးနှစ်ကြားပြီးနောက်တွင် သူ၏သီအိုရိကို “ မျိုးရိုးပီအား ဖြင့်ပြ သော ထူးခြားသည့်သဘာဝစွမ်းရည် ” စာအုပ်တွင် ပို၍ပြီးပြည့်စုံ အောင် ရေးသားထုတ်စေခဲ့သည်။ ” ထိုစာအုပ်တွင် စွမ်းရည် အရည်အသွေးဆိုသည်မှာ လူ၏ မျိုးရိုးပီမှုဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုအရာကို သက်သေပြုပေးရန် အက်လန်နိုင်ငံ၏ လေးစား ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသော တရားသူဗြိုးများ၊ စစ်သားများ၊ အတွေ့အကြံရှင့်ရှိ လေးစားခံရသော နိုင်ငံရေးခေါင်ဆောင်များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် စာပေပညာ ရှင်များ၏ မျိုးရိုးပီအား သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်များအဖြစ် မှတ်တမ်း တင်ခဲ့သည်။

“ကောင်းမွန်သောဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သည့်ထိမ်းများလက်ထပ်ခြင်းများ”

ဂိုလ်တန် Galton ထောက်ပြသကဲ့သို့ စွမ်းရည်အရည်အ သွေးဆိုသည်မှာ မျိုးရိုးပီက ဆင်းသက်လာသည်ဟု ဆိုလျှင် ထိုအရာသည် လူတိုကိုလည်း ခွေး(သို့)မြင်းများ၏စွမ်းရည်များကဲ့သို့ မွေးဖွားနိုင်ချေရှိသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ Galton ဂိုလ် တန်က ဤသို့ရှုင်းပြခဲ့သည်။

“ အကျိုးသက်ရောက်မှုအားဖြင့် ထိုအရာသည် လွယ်ကူသ ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဂရုတစိုက်ဖြင့် ရွေးချယ်ပြီး ကြာရှည် မွေးမြှုံးထား သော ခွေး(သို့)မြင်းများအားဖြင့် သူတို့မြှုံးသည် ထူးခြားသော စွမ်းအားဖြစ်သော အပြီးသနခြင်းနှင့်အခြား တစ်ခုခုအား လုပ် ဆောင်နိုင်ခြင်းထိုကို ရရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဤလုပ်ဆောင်မှု သည် လူတို့၏မျိုးရိုးပီမှု ခွေး(သို့)မြင်းများ မြင့်မားသောပင် ကိုယ်စွမ်းရည် ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် အစဉ်အလာအရ အမျိုးမျိုးသော မျိုးရိုးပီမှု ကောင်းမွန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သည့် ထိမ်းများ လက်ထပ်ခြင်းအားဖြင့် အတော်အတန်လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ဆောင် ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ”

ဒါဝင်သည် Galton ကို ထိုသိရေးသားထားသည့် လုပ်ဆောင်မှုအတွက် ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခဲ့ပြီး သူ၏ညီးစွဲအတွက် ပေးပို့ သောဓာတ် “ ကျွန်ုပ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဖတ်ဖူးသမျှထဲတွင် ပို၍စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပြီး မူလအရင်းအမြစ် ကျသောအရာရှိ တော့မည်မဟုတ် ” ဟု ရေးသားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဒါဝင်၏ အတွေးအခေါ်များအား လူမှုရေးနယ်ပယ် သက်သက်အဖြစ် အသုံးချသောသူများကို ဒါဝင်အား ကာကွယ်ပေးသူများက ဒါဝင် နိယာမနှင့် ဝေးကွာဇ်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ နိုင်းလုံအိုလ်ဒရိတ် Niles Eldredge ဆိုသူက “ ဒါဝင်သည် သူ၏နာမည်ကို အသုံးချပြီး လူပုံရှားမှု တစ်ခုခု ပြုလုပ်မည်ကို ကြောက်ချို့နေသည် ” ဟု တွေးထင်နေသည်။ အိုလ်ဒရိတ်သည် လူမှုရေး (Social Darwinism) နယ်ပယ်တွင် အသုံးချခံနေရသော ဒါဝင်နိယာမအ ကြောင်းကို သိရှိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ဒါဝင်သီအိုရိသည် တရားမ ဝင်ပဲ လက်ထပ်ထားသည့် မိဘများမှ မွေးဖွားလာသောကလေးများ ကဲ့သို့သူအနေဖြင့် သီးသန့်နည်းလမ်းပြင့် တွေးခေါ်မိသည်။ ဒါဝင်သီအိုရိက ကျွန်ုပ်တို့ဖော်ပြသောအရာမှာ လူဦးရေတိုးပွားမှုအား ထိန်းချုပ်သည့် လူပုံရှားမှုတစ်ခုအနေဖြင့် လည်းကောင်း၊ အချို့လျို့ ဂုဏ်လူပုံရှားမှုများ တိုးပွားမှုပြား လာသည်။ ဥပမာ - ဒုတိယကမ္ဗာ စစ်အတွင်း နာჰီပါတီမှ လူပေါင်းများစွာကို တမင်သက်သက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ လူဦးရေတိုးပွားမှုကို ထိန်းချုပ်ရန်မှာ အောင်မြင်မှုကို ရရှိထားပြီးဖြစ်သော သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်များအတွက် အသိအ မှတ်ပြုခံပြီး ကောင်းမွန်စွာ အစပိုးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပြင် သူကဲ့သို့ ကြိုးပမ်းနေကြသူများ အတွက်လည်း အပြည့်အဝ ရွှေဆောင်လမ်းပြ ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သိပ္ပံပညာရပ်နှင့်ဆိုင်သော ယဉ်ကျဉ်းမှုတစ်ခုအတွက် အခြားမည်သည့် အကြောင်း ပြချက်ရှိသည်မဆို လုပ်ဆောင်ရန် ခွင့်ပြုထားသည့်အရာဖြစ်သော်လည်း ဟစ်တလာနှင့် သူ၏နားခိုး ပါတီဝင်များက လူအမြောက်အများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ခရီးသွားရာတွင် အလွန်စိတ်အားထက်သန်သော ဂိုလ်တန် သည် မိုးလေဝသော စာရင်းအယားပေါဒနှင့် လက်မွေ့ရာကို အသုံးပြု၍ မှတ်ပုံတင်ခြင်းတိုကို တိုထွင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး လူဦးရေးထိန်း ချုပ်ရေး လုပ်ရှားမှုကို စတင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် “ လူသန့်ပော ” ဆိုသည့် စကားလုံးသစ်ကို (၁၈၈၃)တွင် တိုထွင်ခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့် “ ကောင်းမွန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သည့် ထိမ်းမြားလက် ထပ်ခြင်း ” များတွင် ရေရှည်တည်တဲ့ခိုင်မြေရန်ဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ရောက်အောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင် ခြင်းဖြင့် ရရှိလာမည့် ရလဒ်များအဖြစ်သူတွေးထင်းထားသည်မှာ အမျိုးမျိုးသော မျိုးမျိုးပီးများမှ မြင့်မားပြီးထူးခြားသည့် ပါရမီရှိသော လူများ ပေါက်ဖွားလာနိုင်သည် ဆိုသည့် အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ “ လူသန့်ပော (eugenics) ” ဆိုသည့် ဝါဘာရကို ဂိုလ်တန်က အခါးပါယ်ဖွင့်ဆိုသည်မှာ “ မွေးဖွားလာသော သူတို့၏ အရည်အ သွေးများကို တိုးတက်စေပြီး အရာအားလုံးအား လွမ်းမှုးချုပ်ကိုင် ထားသော သိပ္ပံပညာရပ်။ ထိုသိပ္ပံပညာရပ်က လူသားတို့အား တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေပြီး အကိုးကျေးဇူး အများဆုံးပေးစွမ်းနိုင်သည် ” ဟုဖြစ်သည်။

ဂိုလ်တန်ယဉ်ကျဉ်းမှုတွင် မျိုးရိုးပီးများသည် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲခြင်း၏ ရွှေဆက်သွားမည့် ခရီးစဉ်တွင် အခိုက်ကျသော ဖို့ပေါ်အဆုံးအဖြတ် တစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော် မျိုးရိုးပီးများ ပတ်သက်ပြီး သူပြောခဲ့သည်မှာ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်နယ်ပယ်မှ အင်ဂျင်နိယာများ၏ အယူအဆများလိုအပ်ကာ “ မျိုးရိုးပီးကို

သဘောကျ (favored stock) အလေးထား” သည့် ထောက်ခံ ချက်များ လိုအပ်သည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ ဂိုလ်တန်က “ လူမျိုးတစ်ခု၏ တိုးတက်မြင့်မားမှုအတွက် ဖြစ်နိုင်ချေအများစုံမှ အကောင်းဆုံး မျိုးရှိုးပီဇူး ထွက်ပေါ်လာသော အင်အားတိုးပွားလာ ခြင်းအ ပေါ်မူတည်သည်” ဟု ရေးသားခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့် လူတို့အား ပို၍ကောင်းမွန်သော ကမ္မာတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာရန် မွေးထုတ်နိုင် ချေရှိသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဂိုလ်တန် သင့်လျော်လီညာတ် သော ထိမ်းမြားဆုံးကို အကန့်အသတ်ထားရှိရန်နှင့် မသင့်လျော်သော ထိမ်းမြားဆုံးမက်ခြင်းကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ချင်ခဲ့ သောဆန္ဒရှိခဲ့သည်။ ထိုဘို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် “ သဘာဝ အလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော မျက်စိကွယ်မှု၊ နေးကွွဲမှုနှင့်ရှုဏာမရှိမှုတို့အစား လူတစ်ယောက်သည် အနာဂတ်တွင် လျှင်မြန်မှုနှင့် ကြင်နာမှုများ ရှိလာနိုင်သည်” ဟု ဂိုလ်တန်စာ တွေးထင်ထားခဲ့သည်။

ဂိုလ်တန်၏ လူသန်ပေး အကြောင်းအရာများသည် Carnegie သိပ္ပံပညာဖွံ့ဖြိုးရေး အသင်းအဖွဲ့၏ ငွေကြေး အ ထောက်အပံ့နှင့်အတူ (အမေရိကန်သို့ ჰိုဝင်ပညာရှင် ချားလ်(စံ) ဒါပင်ပေါ် Charles Davenport အားဖြင့် ဖြန့်ချိခဲ့သည်။ ဒါပင်ပေါက့်တို့ Davenport သည် အမေရိကန်လူသန် ပေးအဖွဲ့ အစည်းတွင် ဒါရိုက်တာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ထိုအဖွဲ့အ စည်းတွင် အမျိုးမျိုးသော ဘုတ်အဖွဲ့အသီးသီး ကိုယ်စိရှိပြီး ထိုသူများသည်လည်း Margaret Sanger မာဂရက်ဆန်းရှိခဲ့ပြီး နှင့်ချိတ်ဆက်ထားသော အဖွဲ့အစည်းတွင်လည်း တာဝန်ထမ်း ဆောင်ကြသည်။ ဆန်းရှိ Sanger သည် စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီး အားတည်ထောင်သူဖြစ်ပြီး လူဦးရေး တိုးပွားမှုကို ထိန်းချုပ်ခြင်းဖြင့် လူဦးရေတိုးတက်မြင့်မားလာစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဖွဲ့စည်းထားသော “ လူဦးရေထိန်းချုပ်ခြင်း” ကို ထောက်ခံသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆန်းရှိ Sanger ၏အဆိုအရ “လူဦးရေထိန်းချုပ်မှုသည် အရှိုးရှုံးဆုံးအ တွေးအခေါ်အရ လက်ခံပြီးသော အကြောင်းအရာ တစ်ခုဖြစ်ပြီး လူဦးရေထိန်းချုပ်သော သူတို့ကိုယ်တိုင် ရှေ့ရေးအတွက် အထောက် အကူးဖြစ်စေကာ လူတို့၏ကျန်းမာရေးအတွက်လည်း လိုအပ်မှု တစ်ခုဖြစ်သည်” ဟုပြောခဲ့သည်။

လူဦးရေထိန်းချုပ်ခြင်းသည် ဥာက်ရည်ထက်မြက်၍ အဆင့် မြင့်သောပညာရေးကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး အကျင့်စာရိတ္ထ ကောင်းမွန်လာ စေခြင်းအတွက်လည်း အဓိကကျသော အရင်းအဖြစ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအဆိုပြုချက်က Lewis Terman လူးဝစ်တာမန် နှင့်အခြားသော လူဦးရေထိန်းချုပ်ခံသူများ ဖွံ့ဖြိုးရေး ဥာက်ရည် စမ်းသပ်မှု အပေါ် တွင် အခြေခံသည်။ ဤစမ်းသပ်မှုစာမေးပွဲသည် ဥာက်ရည်ထက် မြက်မှုစွမ်းရည်အတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် ရမှတ်(ဂု)အောက် လျှော့နည်းသူများကို မိုက်ပဲသူများ၊ ရွှေးနှုမ်းနှုမ်းဖြစ်နေသူ၊ အလွန်မိုက်ပဲသူအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းခံရသော စာမေးပွဲဖြစ် သည်။ “အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဥာက်ရည် ထက်မြက်မှုကို ပိုင်ဆိုင်ထိုက် သော သူတို့အား အခြေခံအဆင့်မှုစဉ် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မည် ဆိုလျှင် ထိုသို့ ဦးနောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းအားနည်းလာမှုနှင့်ဗို့ အဖြစ်နိုင်ဆုံး လျှင်မြန်စွာ မပုံးပွားအောင်ကာကွယ်ရမည်”ဟု တာမန်က ပြောဆိုခဲ့သည်။ Galton ဂိုလ်တန်ပြုလုပ်သကဲ့သို့ သူ ယုံကြည်ခဲ့သည့် အရာမှာ

ပတ်ဝန်းကျင်က ထိုသို့ ဦးနောက် ပိုင်းဆိုင်ရာ အားနည်းသောသူများအား သူတို့၏ အားနည်းချက် များကို ဖယ်ထုတ်ကာ အသိအမှတ်ပြုသင့်ကြောင်းဖြစ်သည်။ ထိုဥက္ကာက်ရည်ထက်မြတ်မှုကို စမ်းသပ်သော စာမေးပွဲမှု့လဲ ထိုသို့သော သဘောတရားဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

Francis Galton ဖရန့်စစ်ဂိုလ်တန်က ဘုရားသခင်အား ဒါဝင်၏အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းနိယာမနှင့် အစားထိုးပြီး ဘာသာ တရားသည် လူတို့အတွက် လိုအပ်သည့်အရာမဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သိပ္ပံနည်းပညာမှာ ဘာသာရေးနှင့်ယဉ်လျှင် ရွှေးချယ်ရန် ခိုင်လုံးသောအရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ကြော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ဂိုလ်တန်က တန်ဖိုးချခံရသော လူနှင့်ကိုယ် ကျင့်တရားအားနည်းနေသောသူများကို ကူညီရာရောက်ပြီး ရက်စက် ကြမ်းကြော်သော နာ჊ီပါတီ၏ လုပ်ရပ်များ ထပ်မံဖြစ်ပေါ်မလာ နိုင်အောင်လည်း တားဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သူ၏စာတမ်းတွင် “လူဦးရေ ထိန်းချပ်ခြင်းသည် ဘာသာရေး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်”ဟု ဂိုလ်တန်က လာမည့်နှစ်များတွင် နာ჊ီတို့၏ သတ်ဖြတ်မှုများအား ရည်ညွှန်းပြီး ငြင်းဆိုမှုများ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုပြင်သူသည် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲခြင်း နိယာမနှင့် လူဦးရေ ထိန်းချပ်ခြင်းတို့ကြားရှိ ဆက်စပ်မှုအပေါ် သံသယတစ်ခုမှ မဖြစ်ခဲ့ပေ။

“လူဦးရေ ထိန်းချပ်ခြင်းဖြင့် လူမျိုးတိုးတက်အောင် လုပ်သည့် ပညာရပ်ကို ယုံကြည်သောအယူဝါဒသည် အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းနိယာမ၏ အတွေးအမြင်အပေါ်တွေ့ရှိထားသည့် ယုံကြည်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။” ထိုအဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမပုံစံအပေါ်တွင် မဟုတ်ပါ။ သို့သော တစ်ခုရှိသည်မှာ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်/ပင်ကိုယ်နိယာမကိုသာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲခြင်း နိယာမသည် ကိစ္စတိုင်းတွင် ခမ်းနားဆန်း ကျယ်သော စိတ်ကူးယဉ် အရိပ်အယောင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော အသိဥက္ကာက် ပဟုသုတေသနဖြင့် အဆုံးအစမရှိ ပို၍စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကောင်းသော အရာအဖြစ် လက်ခံနိုင်သည့် အယူဝါဒတစ်ခုဖြစ်သည်။ အချို့သေးငယ်သည့် လေ့လာတိုင်းထွာချက်တွင် လူတို့၏ ဆန္ဒသည် ထက်မြက်သောအပြုအမှုတို့ကို တတ်စွမ်း နိုင်အောင် သူ့လမ်းစဉ်က လမ်းညွှန်ပေး နေသည်။ လူသားတို့ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းနိယာမနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိနေသ၍ လူသည် ဤသို့ ကြီးမားစွာ လုပ်ဆောင် နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

လူဦးရေထိန်းချပ်ခြင်းဖြင့် လူတို့တိုးတက်အောင်ပြုလုပ်သော ပညာရပ်နှင့်အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမသည် ခွဲခြား၍မရသောအရာဖြစ်သည်။ ထိုအရာ နှစ်ခုသည် ယုတိုင်းနည်းအ ရတစ်ခုက အခြားတစ်ခုကို ဦးဆောင်သည်။ ဂိုလ်တန်က အကြောင်းအရာကြား ပို၍ တိုးတက်သော အခြေအနေဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းကို ယုံကြည်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော လူသည် ဘဝသစ်ပင်၏ အထက်မြက်ဆုံးအပိုင်းအစတစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လဲ သူ၏ကိုယ်ပိုင် ကံကြွားကို ဦးတည်ချက်မပြောင်းလဲပဲ သွားသင့်ပါ သည်။

ဂျာမန်ဒါဝင် Ernst Haeckel အားနတ်စံဟိုလ်ကယ်လ်

ဒါဝင်၏ မူလအရင်းအမြစ်စာအုပ်မှာ သိပ္ပံ့စာအုပ်တစ်အုပ် အဖြစ်ခွဲခြားထားသော်လည်း ထိုသို့ သိပ္ပံ့စာအုပ်တစ်အုပ် အဖြစ်ခွဲခြားထားခြင်းကို အနူးအညွတ် တောင်းပန်ခဲ့ရသည်။ ထိုစာအုပ်မှာလက်ရွေးစင် သိပ္ပံ့ပညာရှင်များနှင့်ပညာရည် ထူးချွန်သူတို့ လက် တွင်းသာတွေ့ရခြင်းမဟုတ်ပဲ လူထု အားခွဲဆောင်ခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ “အပတ်စဉ်စနေနေ့” ထုတ်သတင်းစာတွင် ထိုစာအုပ်သည် သူ၏လမ်းကြောင်းဖြစ်သော “ပုံခွဲခန်းနှင့် လူထု လမ်းမကြီးထဲသို့” ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဒါဝင်က သူ၏ စာအုပ်အား ပထမနေ့မှာတွင်ပင် ရောင်းထွက်သွားနိုင်ခဲ့သည်ကို အုံအုမိန်းမော ခဲ့ရသည့်အပြင် ဘဝမျိုးစုံမှ လျှောက်လှမ်းလာ သူများအားလုံးက သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကို နှစ်သက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုစာအုပ်မှာ လူကြိုက်များထင်ရှားရုံးသက်သက် မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြင်းအခုံဖြစ်ခဲ့ရသော အရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ အသင်းတော်၏ ကန့်ကွက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီး သမ္မာကျမ်းစာ၏ အာကာရှိမှုနှင့် ယုံကြည်အားထားစရာ ဖြစ်မှတိကိုလည်း တိုက်ရှိက်ဆန့်ကျင်နေခဲ့ပါသည်။ ဒါဝင်၏ ခွေးဘီလူးဟု တင်စားခေါ် ဝေါ်ရသော Thomas Huxley သောမစ်ဟူစလေက ထိုသို့သော ပဋိပက္ခများကို အသေးစိတ်စွာဖြင့် စကားရည်လွှဲတွင် ဖော်ပြခဲ့ပါ သည်။ ဟူစလေက Huxley “ ဘာသာရေးပညာရှင်များက သိပ္ပံ့နည်းပညာအမျိုးမျိုးနှင့်ပတ်သက်သည့် မှသာများပြောဆိုခြင်း အားဖြင့် ဘာကျူးလီ (ရောမခေါ်သူရဲကောင်း)ကို မြေားက လည်ပင်ညစ်သတ်ခဲ့သည်ဆိုသည့် မှသားကိုပြုမြေားသတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် သမိုင်းကမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မှာ သိပ္ပံ့ပညာရှင် အများက လက် ခံထားသော အယူဝါဒသည် မည်သည့်နေရာမဆို တရားမျှတ စွာ ဆန့်ကျင်လျက်ရှိခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်းဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် စာရင်းများမှ လျှော့ချပစ်ရန်တွန်းအား ပေးခြင်းခံရကာ အမှန်တကယ် သွေးထွက် သံယိုသတ်ဖျက်ခဲ့ရခြင်းမျိုးမရှိခဲ့လျှင် စာရင်းများမှာဖောက် ဖျက်ပစ်ခဲ့သည်”။

ဟူစလေ Huxley အတွက် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စဉ်မှာ သိပ္ပံ့ပညာတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စဉ်မှာ ဒါဝင်အတွက် သိပ္ပံ့ပညာဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်နည်းလမ်း တစ်ခုဖြစ်ပြီး ဟူစလေအတွက် ပို၍လိုအပ်သော အရာနှင့် ပို၍လက်ခံနိုင်ဖွယ်ဖြစ်သော အတွေးအခေါ်သစ်တစ်ခု ပေးရန်ဖြစ် သည်ဟု ကြော်ခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းအရာတွင် သိပ္ပံ့နှင့်အ ဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်မှာ ကွာခြားမှုရှိသည်။ မှန်ကန်သော သိပ္ပံ့ပညာနှင့် မတူညီပဲ ဒါဝင်၏ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ် စဉ်မှာ စမ်းသပ်၍ ရရှိသောအရာမဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော မူလအရင်းအမြစ် ဖြစ်စဉ်များသည် တစ်ကြိမ်တည်းသာလျှင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဖြစ်စဉ်များဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ထိုဖြစ်စဉ်များသည် သိပ္ပံ့ပညာ ဆိုင်ရာ ပြင်ပကျယ်ဝန်းသော စမ်းသပ်မှုများပင်ဖြစ်သည်။

ဒါဝင်၏ အတွေးအခေါ်သစ် အငြင်းပွားမှုသည် မိုးကြီးပစ်၍ အလင်းထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ဥက္ကာပတေလျောက် ပုံးနှံသွားခဲ့သည်။ ဂျာမ်းရှုပေါ်ပညာရှင် Ernst Haeckel အားနစ် ဟီကယ်လ်၏ အလေ့အကျင့်အချို့သည် ‘ဒါဝင်၏ မူလအရင်းအမြစ်’ အား ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိတားသော စာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် တွင် လေးနက်စွာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းသူ့ဘဝတွင် ဒါဝင်၏စာအုပ်ကို လေ့လာပြီးနောက်သူသည် လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်တတ်သူနှင့် ဘုရားမဲ့ဝါဒကို လက်ခံသူတစ်ယောက်ဖြစ်လာ ကြောင်း သူ၏ အိမ်ရှင်မအား စာရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။

ဒါဝင်အောက် (၂၂)ယောက်ငယ်သော Haeckel ဟီကယ်လ် သည် ပြီတိန်သဘာဝကိုလေ့လာမှုနှင့်အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စဉ်ကို ယူဆောင် လာခဲ့သူအား လွန်စွာလေးစားခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်သည် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာပိုင်းတွင် စိတ်ဝင်စားမှုလျော့နည်း လာခြင်းမတိုင်မိကတည်းက သူ၏ သုပ္ပပညာရပ်အပေါ် နှစ်သက်ခံမင် ခြင်း ရှိကာ ‘အော်မြစ်’ စာအုပ်က သူ့ဘဝလမ်းကြောင်းကို ပြန်လည် တည့်မတ်ပေးရန် စွမ်းအားပြည့်သော စွမ်းအားပြည့်သော တွန်အား တစ်ခုအဖြစ် သက်သေပြုခဲ့သည်။ သူသည် ဒါဝင်နိယာမ၏ တမန်တော်တစ်ဦးအနေခြင့် ဂျာမကီတွင် လျင်မြန်စွာ ထွက်ပေါ်လာ ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က တည်ရှိမှုအတွက် အမှတ်အသား ပြုလုပ် ခဲ့သည်။ “ပထမဆုံး ဂျာမန် အိမ်ပေါ်ပညာရှင်က သက်ရှိများ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်၏ အယူဝါဒအတွေးအခေါ်များကို စိတ်နှလုံး အကြောင်းမဲ့ ခိုင်မြှွားစွာ ထောက်ခံအားပေးပြီး ထိုနိယာမကို မီ ဝေးပေး၏ အခန်းကဏ္ဍအဖြစ်ပေးခဲ့သည်”။

ဟီကယ်လ်၏ ပညာရေးမှာ ၁၈၆၁ ခုနှစ်တွင် Jena University ရှိနာတက္ကသိုလ်မှ စတင်ခဲ့ပြီး ထိုတက္ကသိုလ်မှာ ဒါဝင်နိယာမအား စိတ်ဝင်စားသော အခန်း တက္ကသိုလ်ဖြစ်သည်။ သူသည် ရန်မှန်းချက် ကြီးမား များပြားခဲ့ သူဖြစ်သည်။ ထက်မြက်သောလူငယ်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပြီး အသက် (၃၁)နှစ်အချင်း လူအများလေးစားချိုး ကျူးခံရသော နေရာတစ်ခုကိုရထားပြီး၊ ထိုနေရာ သူ့အသက်(၄၃) နှစ်အချင်း အကျိုးအမြတ် များစွာကို ဖြစ်ပေါ်ထွန်းစေခဲ့ပါသည်။

ဒါဝင်က ၁၈၆၅ ခုနှစ်တွင် ဟီကယ်လ်နှင့်စတင်၍ အပြန်အလှန်စာချင်းဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့ပြီး ဟီကယ်လ်ဂျာမကီ တွင် ရှိနေခဲ့စဉ်အတောအတွင်း သူ့အားကြီးမားသော လွမ်းမိုးမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောခဲ့သည်။ ၁၈၆၇ခုနှစ်တွင် ဟီကယ်လ်က ဒါဝင်၏နေအိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့စဉ်က (၃၂)နှစ်လုံး ဘာသာရေးနယ်ပယ်တွင် ဘဝကို မြှုပ်နှံထား သူဖြစ်သည်။ ဟီကယ်လ်၏ အင်လိပ်စကားမှာ နားလည်ရန် ခက်ခဲလှသော်လည်း ဒါဝင်က စိတ်ဝင်စားစွာနှင့် “သူသည် တခါတရုံ ပို၍နှုန်းညံ့သောသူ ခင်မင်ရင်းနှီးဖွှုယ်ကောင်းသောသူ ပွင့်လင်းသောသူတစ် ယောက်ဖြစ် သည်” ဟု မှတ်ချက် ချုပ်ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က ဒါဝင်ထံ အကြိမ် ပေါင်းများစွာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သွားရောက်လည် ပတ်ခဲ့ သည်။ ထိုသို့ လည်ပတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဒါဝင်၏သားဖြစ်သူက “ကျွန်ုတ် ဖောင်ကြောင့် ပျော်ဆွင် ကျော်ပေးခဲ့သည်” ဟု ရေးသားခဲ့သည်။

ဒါဝင်၏အတ္ထုပတ္တိဂျားသားသူများဖြစ်ကြသော Adrian Desmond အေဒီယန်ဒမန်နှင့် James Moore ဂိမ်းစ်မောရ် တို့က ဟီကယ်လ်အား “ကြားဝါ/ဝါကြားသောသူ” ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ သူသည် ဒါဝင်နိယာမအား လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင် ကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန် စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တစ်ချို့အရာတွေ့မှာ စာစီစာကုံးသဖွယ် ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်သည်။ အဘယ်ကြာင့်ဆိုသော် ဒါဝင်နိယာမသည် အတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း ထိုနိယာမ၏ ခံယူချက်များက သိပံ့နည်းပညာဖြစ်နေသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟီကယ်လ်က အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်ကို စွဲရှိရှိဖြင့် ကျင့်သုံးခဲ့ပြီး “ဒါဝင်က ဆက်လက်လျောက်လှမ်းရန် ကြောက်ရွှေ့နေခဲ့သည်” ဟုပင် ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က စစ်မှုန်သော သမ္မာတရားကို ပွင့်လင်းစွာ ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ သူက သမ္မာကျမ်းစာအမြင်မှ ပြောင်းလဲမရသော အမျိုးအစား ဥပမာ အေးဖြင့် ကြီးမားသော အခြေခံဝါဒဖြစ်သည့် ဘုရားသခင်၏ ထူးကဲ့ သော တန်ခိုးအာဏာတော်ကို လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြခြင်း” နှင့် ဘုရားသခင်အား ဖန်ဆင်းရှင်ထုဝရဘုရား - ဥပမာ - gaseous vertebrate ကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းများကို နှစ်သက်ခြင်း မရှိခဲ့တော့။ ဒါဝင်ကိုယ်တိုင် ခရစ်ယာန်အသိုင်းအပိုင်းမှ ဝေးကွာသည့်အခါန်တွင် ဟီကယ်လ်ဖွင့်ဆိုပြောကြားခဲ့သော အခန်းကဏ္ဍများအား အလိုမရှိပဲ စူးရှုကျယ်လောင်စွာဖြင့် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းကို ဆန့်ကျင် တိုက် ခိုက်ခဲ့သည်။

Haeckel ဟီကယ်လ် - ကောင်းသောအရာ၊ အဆိုးဝါးဆုံးအရာနှင့် အလွန်အကျည်းတန်ရှပ်ဆိုးသောအရာ

Ernst Haeckel အားနှစ်ဟီကယ်လ်၏ အမွှေအအန် များကို ကောင်းမွန်သော အဆိုးဝါးဆုံးအရာနှင့် အကျည်းတန် ရှုပ်ဆိုးသောအရာဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။ “ကောင်းမွန်သောအရာ” ဆိုသည်မှာ အဝေးကြည်မှုန်ပြောင်းကို အသုံးပြု ခြင်းဖြစ်သည်။ ဟီကယ်လ်သည် အရင်ကတစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော ပင်လယ်ရေ သတ္တဝါတို့၏ဘဝကို အတိုင်းထက်လွှန် အသေးစိတ် ဥပမာပြသနိုင် အောင် ဖန်းတီးနိုင်ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်သည် ပန်းချိပညာကို သင်ကြား တတ်မြောက်ပြီးနောက် သူ၏ပန်းချိစွမ်းရည်ဖြင့် “သဘာဝ ပန်းချိုးကားချပ်” ကို ဖန်တီးရေးဆွဲခဲ့ပြီး သူ၏သဘာဝပုံတူနမူနာ ကားချပ်များကို စုစည်းရွှေးချယ်ပြီး ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သူသည် စုံပူကာ ယစုံပူသိနည်ပ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ပောပညာဆိုသည့် စကားလုံးသစ် များကို တိတွေ့ခဲ့ပြီး ထိုစကားလုံးများကို ယနေ့ခေတ် အိုဝေးပညာပုံများ၌ အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။

အဆိုးဝါးဆုံးအရာ ဆိုသည်မှာ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်စဉ်အား သက်သေပြုရန် လုပ်ဆောင်သော သူ၏ လုပ်ရပ်ဖြစ် သည်။ ထိုသက်သေပြုချက်က သူ၏ဘဝ ကုန်ဆုံးချိန် (သို့) သူသေ ဆုံးပြီးနောက်တွက် မှားယွင်းသောအရာ (သို့) လိမ်လည် လူညွှေးမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က အချက်အလက်ကို

ချွဲကား၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ ရှုပ်ပုံကားချပ် များကို ဥပမာပြုသဖြီး လူတို့အား လူညွှန်ဖျားကာ သတင်းအချက်အလက်များကို ဆင်ဆာ လုပ်ခဲ့ဖြီး သူ၏နိဂုံး၌ အသုံးဝင် မည့်အရာများကိုသာ အသုံးပြုခဲ့သည်။ လူညွှန်ဖျားနိုင်သည့် ရှုပ်ပုံများရေးခွဲဖြီး များယဉ်းသော ကိုယ်စားပြုရှင်းလင်းချက် များကို ပြည့်ပြည့်စုစုဖော်ပြုခဲ့သည်။

သိပ္ပါဘာသာရပ်များအကြောင်း ရေးသားသူ Eric Weisstein အိုင်းရော်စိုလ်ဆန်က အခြားသူများထက် ဟိုကယ်လ် ရေးသားခဲ့သည့်စာအုပ်ဖြစ်သော “သဘာဝဆန်သော ဖန်းဆင်းခြင်းသမိုင်း” စာအုပ်ကို လိမ်းလည်လူညွှန်ဖျားသည့်စာအုပ် ဖြစ်ကြောင်း ၁၈၆၈ခုနှစ် ထိုစာအုပ် ထုတ်ဝေသည့်နှစ်မှာပင် ထောက်ပြုခဲ့သည်။ ထိုမျှမက သိပ္ပါဘာသာရပ်နှင့်ဆိုင်သော ပုံနှစ်စာအုပ်များတွင်လ ဟိုကယ်လ်၏အမြင်၊ အယူအဆများကို ၁၉၉၀ခုနှစ်တွင် တရားဝင်သော သိပ္ပါဘာသာရပ်အဖြစ် ဆက်လက်ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ဟိုကယ်လ်၏ သဘာဝဆန်သော “ဖန်ဆင်းခြင်းသမိုင်း” သည် ဒါဝင်နိယာမကို ပို၍ကျယ်ပြန်စေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်သည် ကြောရီးမဲ့ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာသားအစ ပုံစံအမျိုးမျိုးကို ပုံးပေါ်မှုနှင့် ပြသခဲ့ဖြီး ဟိုကယ်လ်၏ ကိုရီး ကားယားဖြစ်သော နိယာမကို ညွှန်းဖော်ပြထား၍ သန္တာသားတို့၏ အစောပိုင်း အချိန် ကာလသည် ဘူမိပေးနည်းကျကျ တူညီကြပြီး သူတို့၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးလာပုံအဆင့်ဆင့်သည်လည်း သူတို့၏ပင်ကိုယ်သဘာဝအားဖြင့် အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲ ခြင်းဖြစ်စဉ်နှင့် တူညီကြသည်။

ဟိုကယ်လ်က သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်ပြုလုပ်ရန် သစ်သား ရှုပ်ပုံများ ထုတ်လုပ်ပြသခဲ့သည်။ ခွေးနှင့်လူတို့၏ သန္တာသားအစ ပိုင်းအကြောင်းအရာကိုလည်း ပြောပြုခဲ့သည်။ စာမျက်နှာကိုး ရွှေကြပြီး မြောက်သည့်နောက်တွင် သူပြောခဲ့သော လိပ်၊ ကြက် နှင့်ခွေး သန္တာသားတို့သည်လည်း တူညီကြကြောင်း ကြော်ပြောခဲ့ကာ ထိုအကောင်များကို သစ်သားရှုပ်ပုံများ လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် ရေးခွဲထားသည့် ရှုပ်ပုံများအားလုံး၏ ပုံစံမှာ တူညီသော သစ်သားပုံများဖြစ်ကြသည်။

ထိုလိမ်းလည်လူညွှန်ဖျားမှုကို ၁၈၆၈ ခုနှစ်၌ Basel တဗ္ဗာသို့လို၍ သတ္တာပေးနှင့် ခန္ဓာကြပါမော် L. Rutimeyer အယ်လ်ရှုသီမိယာက ဖွံ့ဖြိုးပြုခဲ့သည်။ “သိပ္ပါနည်းပညာနှင့် သက်ဆိုင် သော အထောက်အထားအများအပြားကို များယဉ်းစွာ ထုတ်ဖော်ပြ သဖြင့်များရှိသည်။ စာရေးသားသူက ဤအများအယဉ်းများကို စာဖတ်သူ နားလည်သဘောပေါက်လာခြင်း မရှိအောင် အထူးဂရရှိခဲ့သည်။ ဟိုကယ်လ်၏လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် များစွာခွဲနှစ်အား ရခဲ့ပြီး သူ၏နိယာမကို လက်ခံခြင်း ကြောင့် အားရကျန်ပ်ခဲ့သည်။ ဂျာမဏီရှိသူ၏အတွေးအခေါ်ဖြစ်စဉ်များအရ “မျှော်လင့်ခြင်းအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အယူအဆ များ/၏အမြင်များမှာ မူချေအောင်မြင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်” ဟု ရေးသားခဲ့သည်။

Leipzig တဗ္ဗာသို့လို၍ သန္တာသားပေးနှင့်ခန္ဓာ ပေးပါမော် Wilhelm ပီလ်ဟမ်ကလည်း ထိုလိမ်းလည်လူညွှန်ဖျားမှ ကို ဖွံ့ဖြိုးပြောဆိုခဲ့သည်။ သူသည် ၁၉၉၀ခုနှစ်တွင် ဟိုကယ်လ်က သူ၏စာအုပ်တွင် လူတို့အားလိမ်းလည်လူညွှန်ဖျားပုံများ ရေးခွဲထား သည်ဟု ဖော်ပြုခဲ့သည်။ ပီလ်ဟမ်က ဟိုကယ်လ်အား ပြင်းထန်သော

မှတ်ချက်မျိုးပေးခဲ့ပြီး ဟီကယ်လ်သည် မိမိကိုယ်ကို သိပုံနည်းပညာ ရပ်အား လေ့လာသုံးသပ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ရန် အရည်အခင်းမမြိုက်ကောင်းသောအမှားအ ယဉ်းအားဖြင့် မှတ်ချက်ခဲ့သည်။

ဟီကယ်လ်သည် ၁၈၆၈ခုနှစ်၌ သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကို လိမ့်လည်လွှာ့ဖျော်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခဲ့ရသည့်နှင့် အတူ ဒါဝင်က ၁၈၇၁ခုနှစ်တွင် ရေးသားထုတ်ဝေသော သူ၏မျိုးရိုးစဉ်ဆက် “လူ၏မျိုးရိုးစဉ်ဆက်” *The Descent of Man* တွင် လိုအပ်သည့်အချက်အလက်များအဖြင့် ကိုကားခဲ့သည်ကို မယုံနိုင် အောင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ဟီကယ်လ် စာအုပ်မှ သူရေးသားခဲ့သည့်အရာမှာ ဤသဘာဝ သိပုံပညာရှင် Naturalist (Haeckel) ဟီကယ်လ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်ဖတ်ဖွဲ့ခဲ့သော အဆုံးသတ်နိဂုံးချုပ် များတွင် သေချာမှန်ကန်ချက်ကိုတွေ့ရှုရသည်။ ဟီကယ်လ်၏ ပဟုသုတေသနပို့ဗျာက်က ကျွန်ုပ်ရေးသား ခဲ့သော စာအုပ်ထက် ပို၍ပြီးပြည့်စုံသော အချက်များပါရှုပါသည်။ ဒါဝင်ကလည်း ၁၈၇၅ခုနှစ်တွင် သိပုံပညာရှင် ဟီကယ်လ် ရေးသားခဲ့သော “သက်ရှိတို့၏ အတွေတွေအသွင်သဏ္ဌာန်ကို လေ့လာချက်” *General Morphology* ကိုဖတ်ရှုပြီးတောက် ချိုးကျျိုးထားသော စာတစ်စောင်ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။

“သင်၏လုပ်ဆောင်ချက်အတွက် မည်သည့်အခါမျှ သံသယမဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဘာသာရပ်တစ်ခုလုံးသည် စွဲဆောင်မှုရှိပြီး ရှင်းလင်းစွာ အစီအစဉ်တကျ ဖော်ပြခဲ့သည်သာမဟုတ်ပဲ များစွာသော အကျိုးအကြောင်း သစ်များနှင့် အထောက်အထားများ အားဖြင့် ပို၍ ခိုင်မာဖော်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏လုပ်ဆောင်ချက်များတွင်လည်း အဆင့်အ မြင့်ဆုံး လုပ်ဆောင် မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။”

၁၈၆၈ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဟီကယ်လ်ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်သည့် သဘာဝဆန်သော ဖန်ဆင်းခြင်းသမိုင်းတွင် ဒါဝင်ကဟီကယ်လ်၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် ပတ်သက်ပြီးချိုးမွမ်းခဲ့သည်။ သဘာဝသစ်ပင်၏ မျိုးရိုးပီဇာ အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ဖော်ပြထားသော တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် ဟီကယ်လ်၏ သိပုံနည်းပညာ၌ ရဲ့မှုသည် လွယ်ကူသော အရာမဟုတ်ကြောင်းကို လည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဒါဝင်က -

သင်၏သင်ခန်းစာများထဲမှ တိရိစ္ဓာန်တို့၏ ဆက်စပ်မှ နှင့် မျိုးရိုးပီဇာ အခန်းကဏ္ဍာက ချိုးမွမ်းဖွုပ်ရာဖြစ်ဖော်ပြီး ကျွန်ုပ်အား မူလအရင်းအမြစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အတွေးပေါင်းများစွာကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ သင်၏ ရဲ့ရင့်မှုက တစ်ခါတရုံ ကျွန်ုပ်စိတ်ကို လူပုဂ္ဂားစေသော်လည်း ဟူစလေ Huxley သတိထားမိ သကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က မျိုးရိုးပီဇာ အစပြုလာ ပုံယေားကို အစပြုရေးဆွဲရှု၍ လုံလောက်သော သတ္တိရှိ ရမည်ဖြစ်သည်။

ဟီကယ်လ်၏ “သဘာဝဆန်သောဖန်ဆင်းခြင်းသမိုင်း” သည် ကြီးမားခိုင်မာသော အထောက်အထားမရှိပဲ ဒါဝင်၏မူလအ ရင်းအမြစ်ဖြစ်သည့် ဘဝသစ်ပင်ရှိ အကြောင်းအရာများ ၏ အပြင်ဘက်သို့ ဆက်လက်၍ သွားနေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဟူစလေက ဒါဝင်၏သီအိုရိုက အကယ်၍ မှားယဉ်းသောလမ်းကြောင်းသို့ သက်

ရောက်သွားစေခဲ့မည်ဆို လျှင်လည်း အခြားအကြောင်းအ ရာများအားလုံးထက် ပို၍ အားရနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ် ပေါ့သည် ကြောင်းဟု ထောက်ခံသဘောတူခဲ့သည်။ ဟူစလေက -

“ပါမောက္ဂဟိုကယ်လု၏ ခိုင်မာသောအထောက်အ ထားမပါရှိသည့် တိရိစ္တာန်တို့၏ မျိုးရှုံးပီဇ အကြောင်းတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ များပါဝင်သည့် အပြင်သူ၏ အကြံပြုချက်များသည် သူ၏ပုံပုံသုတေသနတောင်း နှင့်အလွန်ထက်မြက်၍ တိတွင်ကြံးဆနိုင်သည့် အရည်အချင်းများဖြင့် အမြှာထောက်အပံ့ ပေးခဲ့သည်။

အကယ်၍တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ၏သီအိုရှိများကို ထောက်ခံသဘောတူပြီး အခြားတစ်ယောက်က သဘောမတူလျှင် ထိုသူသည် သူ၏ သဘောထားအား ဆက်လက်ရပ်တည်နေခြင်းထက် အမှားအယွင်းကို ပို၍ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အတွေးမျိုးဝင်လာအောင် တွန်းအားပေးခြင်းခံရသည်ဟု ခံစားမည် ဖြစ်သည်” ဟုရေးသားခဲ့သည်။

ဟူစလေကိုယ်တိုင်ဟိုကယ်လု၏နည်းစနစ်အား ကိုးကားခဲ့ပြီး သူ၏ကိုယ်ပိုင် အတွေးအခေါ်ဖြစ် ဖန်တီး၍ ဘဝသစ်ပင်စာအုပ်ကို ရေးသားခဲ့သည်။ သူ၏ “မျိုးရှုံးပီဇ အလိုက် အမျိုးအစားခွဲခြားခြင်း” စာအုပ်တွင် ရေးယခင်ကရှိခဲ့သော ဒိုင်နိုစောသတ္တဝါအကြောင်းများ ပါရှိပြီး သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးသည် ကွဲပြားသော တစ်နေရာခါမှ မည် သို့ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ပြသရန်ရည်ရွယ်၍ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

ဟိုကယ်လ်က စာအုပ်ပေါင်းများစွာကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သူ၏အသက် (၆၀)နှစ်တွင် စာမျက်နှာ (၁၃၀၀၀)ပါဝင်သော စာအုပ်ရေ (၄၂)အုပ်ကို ရေးသားခဲ့ပြီး အများစုမှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် ကောင်းသောစာအုပ် ထိုသို့မဟုတ်လျင်လည်း လိမ်လည် လှည့်များ ထားသော စာအုပ်များဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟိုကယ်လု၏အခြေခံအုတ်မြစ် စာအုပ်ဖြစ်သည့် ‘ဘဝသစ်ပင်’ မှာ သက်ရှိတို့၏ ရိုးရှုံးသော ပီဇာပ်သွင်ပြင်ကြောင်းကို သက်သေပြရေသားခဲ့ပြီး ထိုသက်ရှိတို့၏ ကန်းဘဝ၊ ပီဇာပ်ကို ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ သူသက်သေပြရေးသားခဲ့သော ထိုသက်ရှိတို့ ကန်းဘဝ၏ အခြေခံအတိုင်းအတာသည် ထိုသက်ရှိတို့တွင် ရောစပ်ပါဝင်တည်ရှိနေသော ကာဗွန်နှင့်နိုက်ထ ရိုတ် ကာဗွန်တို့မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး မူလမဟုတ်သော ဓာတ်သတ္တုတဲ့သို့ မူလဓာတ်သတ္တုက သူ့အလိုအလျောက် ပြုလုပ်သောမျိုးရှုံးပီဇထဲသို့ ရွှေလျားသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟိုကယ်လ်သည် ဒါဝင်၏လုပ်ဆောင်ချက်မှုများအတိုင်း အပြည့်အဝလိုက်လုပ်ရန် သူ၏စိတ်ကူးဉာဏ်များကို ထားခဲ့သည်။ သူသည် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာသော သစ်ပင်များ၊ လိမ်ညာလှည့်စားထားသော သန္တာသားအစဖြစ်ပေါ်လာသောပုံများ၊ မျောက်ဝံမျိုးနှင့်လူတို့၏ ခွဲခြားမှုကို ဖန်တီးထားသော ရှပ်ပုံကားချပ်များ၊ ပုံများအားလုံးကို သူ၏စိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့် ရေးဆွဲခဲ့ပြီး သို့ပုံပညာရှင်တို့၏ လုပ်ပိုင်သောအခွင့်အာကာဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုမျှမကသေးပဲ သူသည် လူနှင့်မျောက်တို့ကြားရှိ ‘ပျောက်ကွယ်နေသောကွင်းဆက်’ တည်ရှိမှုကိုလည်း တင်ပြခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့် မျောက်လူသားဟု သူခေါ်တွင်သော *Pithecanthropus*

alalus (သို့) ပျောက်ကွယ်နေသော လူပံ့ကိုလည်းတင်ပြခဲ့သည်။ သူသည် ထိပျောက်ကွယ်နေသော လူပံ့အထိုးနှင့်အမ အားရေးဆွဲထားသောပုံကို လူတို့၏အမိတ်တွင်း၌ ချိတ်ဆွဲနိုင်အောင် ယုံကြည်စိတ်ချွောဖြင့် ထူတ်ဝေခဲ့သည်။ ဤအရာများအားလုံးသည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သောအရာများ၊ တိတွင်ထားသော အရာများ၊ လိမ်လည် လှည့်ဖျားထားသောအရာ များပင်ဖြစ်သည်။ ဟီကယ်လ်၏ မူလအစလက်တွေ့မဟုတ်သော ပြောင်းလဲ ဆန်းသစ်မှုများကို သူ၏အိုဝင်ပေဒနှင့်ဆိုင်သော ဥပဒေသဗ္ဗာ ခေါ်ပြီးသန္တသားအစအဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲမှုအဆင့်များမှ ထပ်ခါ တလဲလဲပြောင်းလဲတိုးတက်လာ၏။ တင်ပြချက်များသည် ရာစုနှစ်များအတွက် ဂုဏ်သိက္ခာ အကျခုံး လုပ်ရပ်တစ်ခုဖြစ် နေခဲ့သည်။

သူ၏ ‘အလွန်အကျဉ်းတန်ရုပ်ဆိုးသောအရာ’ မှာ လူသား တို့၏ မျိုးနွယ်စုများနှင့်လူတို့တန်ဖိုးရှိသောဘဝကို လူသားတို့သည် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟူသော အတွေးအ ယူအဆများအားတင်ပြထားသည့် အရာပင်ဖြစ်သည်။ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်သည် ဖန်ဆင်းရှင်၏ တည်ရှိနေခြင်းကို ဆန့်ကျင်သောဖြစ်စဉ်ဖြစ်သည်။ ဖန်ဆင်းရှင်အား ဖယ်ထုတ်ထားခြင်း ခံရသည့်အချိန်တွင် ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်၍ အရာအားလုံးတွင် ထက်မြတ်သော ဖန်ဆင်းရှင်၏ အုပ်စိုးမှုအာကာ လျော့ကျေသွားခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်၍ ကမ္မာကြီးသည် အသက်ရှင်နေထိုင်ဖို့ရန် အလွန်အလွန်ပင် အန္တရာယ်ရှိလာတော့သည်။

ဟီကယ်၊ ဒါဝင်၊ ဟူစလေနှင့် အခြားဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်ကို လက်ခံသောသူအား လုံးသည် ဆက်တိုက်ပြောင်းလဲနေသော ကိုယ်ကျင့်တရား နှင့်လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့်ဆိုင်သော စနစ်ကိုလည်း လက်ခံဖို့လိုအပ်သည်။ အကယ်၍ အရာအားလုံးသည် သူနေရာတကျ တည်ရှိနေခြင်း ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် စကြေဝြောရှိလူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတို့သည် လူသားအားလုံးတို့အပေါ်၍ အချိန်တိုင်း သက်ရောက်ကျင့်သုံးခြင်းမရှိလျှင် လူတို့၏ ရှိုးရာဓလေ့ ထုံးတမ်းများ ဖြစ်သည့် ထိုလူ့ကျင့်ဝတ်ကျောက်ဆူးက လျှင်မြန်စွာ ရွှေ့လျားသွား လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အုပ်ချုပ်ခံလူသားတို့တွင် ဘုရားသခင်ပေးထား တော်မူသော လူ့ကျင့်ဝတ် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများမရှိလျှင် လူတို့သည် ပြီးလုပ်ဆီးလွယ်ပြီး လူတို့သတ်မှတ်ပြုလုပ်သော ကျင့်ဝတ်က အစားထိုးဝင် ရောက်လာကာ ဘုရားသခင်ပေးထား တော်မူသော လူ့ကျင့်ဝတ်တွင် ဆိုးညစ်သော အကျင့်မျိုးဥ္ဏာ ဝင်ရောက်ဖြစ် ပေါ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ဒါဝင်၏အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ်သည် သိပ္ပန့်ဆိုင်သော ဖြစ်နိုင်ချေများရှိနေခြင်းတစ်ခုတည်း မဟုတ် ကြောင်း သဘောပေါက်နားလည်ရန် လွန်စွာအရေးကြီးပါသည်။ သို့သော ထိုဖြစ်စဉ်သည် ကောင်းမှုပြုလုပ်လိုသော ဖန်ဆင်းရှင်အား ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်နေသော လူသားတို့ တိတွင်ပြုလုပ်သော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်သည် ဘုရားသခင်ပရှိဟူသည့် အတွေးအခေါ်ယူဆချက်ဖြစ်ပြီး သိပ္ပာပညာကဲ့သို့ ဖန်တီးထားသော အရာပင်ဖြစ်သည်။ ဟီကယ်လ်က ဘုရားသခင်၏ တည်ရှိမှုကို ဆန့်ကျင်ပြုးဆန်သောသူဖြစ်ပြီး ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားသခင်အားလည်း "gaseous vertebrate" ဟု တိုက်ခိုက်ပြောဆိုသောသူဖြစ်သည်။ သူသည် နာမည်ကျော်ကြားလူသိများခဲ့ပြီး ဂျာမန်သိပ္ပန့်ဆည်းပညာ များအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲာကာ ဥရောပတွင် ဒါဝင်နီယာမ အယူဝါဒကို ဖြန့်ချိသူဖြစ်သည်။ ထိုပြင်

သိပ္ပံပညာရှင်ဟူသည့် ပကာသနကို လွှမ်းခြားကာ ရိုးရှင်းသော လိမ်လည်လှည့်ဖျားမှုများကို အသုံးပြုပြီး သူ၏ဘုရားမဲ့အယူဝါဒကို လူတို့အား တင်ပြခဲ့သော သူတစ်ဦး ပင်ဖြစ်သည်။

ဟီကယ်လ်သည် သိပ္ပံနည်းပညာ၏ အကြောင်းအရာများက သူ့အားမှန်ကန်သော လမ်းကြောင်းသို့ မည်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုအစား သူ၏အတွေးအခေါ် နောက်သို့ လိုက်လုပ်ခြင်းဖြင့် သိပ္ပံပညာကို ရှုပ်ထွေးစေခဲ့သည်။ ဂျာမဏီနိုင်ငံအပါအဝင် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် ဘာသာတရားမရှိသူနှင့်ဆိုင်သော ဒါဝင်နိယာမ၏ ထူးခြား၍အရာ ရောက်သော ပြောင်းလဲမှုက မြောက်ကောင်းဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ထိုအရာက ဘုရားသင်၏ အာကာကို ပယ်ချဲခဲ့သည်။ ထိုနိယာမကို လက်ခံလိုက်ခြင်းက မကောင်းသာအယူဝါဒများကို အထိန်းအချုပ်မဲ့ စေကာ ပျက်စီးလွယ်သောအရာများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဟီကယ်လ်၏ စာအုပ်အများစုနှင့်ထုတ်ဝေဖြန့်ချီခဲ့သော အရာများသည် တည်ရှိခြင်းမရှိခဲ့သည့် သက်ရှိတို့၏ ကန်းဘဝဖြစ် ပေါ်လာပုံကို အသေးစိတ်ရေးဆွဲ ပြုလုပ်ထားသည့် ရုပ်ပုံများအား ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် သက်ရှိတို့၏ ကန်းဘဝ Monera ပုံအတူ (၃၀)ကိုရေးဆွဲပြီး ထိုရုပ်ပုံများ၏ သိပ္ပံနှင့်ဆိုင်သော အမည်နာမ တစ်ခုစီတပ်၍ ဂျာမနီသိပ္ပံ ဂျာနယ်တွင် စာမျက်နှာပေါင်း (၇၃) မျက်နှာပါဝင်သော အထောက်အထားခိုင်လုံမှုမရှိသည့် ရုပ်ပုံကားချုပ်များကို ရဲ့ပွဲစွာ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဟီကယ်လ်၏ လူကျင့်ဝတ်နည်းစနစ်သည် အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမ ယုံကြည်ချက်ပေါ်တွင် ဗဟိုပြု၍ ထိုအကျင့်သိက္ခာသည် အချိန်နှင့်အတူ ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည်။ သူကလူလူတို့သည် ဖွဲ့ဖြိုးခြင်းဖြစ်စဉ်အတွက် စီဝေးနည်းပညာအရ ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော ထုတ်ကုန်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သူက လူခန္ဓာ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီတိုင်း သည် တနည်းအားဖြင့် သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်အပါအဝင် သူ၏အတွေးအခေါ်များ၊ ဆန္ဒနှင့်စိတ်ခံ စားမှုများသည် မတော်တဆဖြစ်သော ကန်းဘဝ၏ ထုတ်ကုန်သာဖြစ်ပြီး အချိန်နှင့်မျှပြောင်းလဲနေသည်ဟု ခံယူထားခဲ့သည်။ ထိုခံယူချက်မှာ ထူးထူးခြားခြား အုပ်ဖွှာယ်မကောင်းလှစွာ ကွဲပြား သောအတိုင်း အတာတစ်ခုရှိခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က ကွဲပြားသော “မျိုးရိုး ဗီဇား” သည် အမှန်တကယ်ပင် အမျိုးအစား အမျိုးမျိုးဖြစ်ပြီး အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်စဉ် တိုးတက်မှု၏ ကွဲပြားခြားနားသော အဆင့်များဖြစ်ကြသည်ဟုယုံကြည်သည်။ ထိုကြောင့် လူတို့တွင် အဆင့်ဆင့်ကွဲပြားပြီး ပြောင်းလဲလာမှုအပေါ် မူတည်ပြီး ကွဲပြားသော ပင်ကိုယ်သဘာဝ အရည်အသွေးများရှိကြသည်။ မြင့်မားသောအ ရည်အသွေးရှိသည့် လူတို့က အောင်မြင်၍ ထူးခြားသော ထုံးစံခလေ့များအား ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏ မြင့်မားသောအဆင့်မှ ဆင်းသက်လာ ကြောင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သူတို့၏အောင်မြင်၍ ထူးခြားသည့် သွင်းပြင် လက္ခဏာ များဖြစ်သည့် ထက်မြေက်မှု၊ လုံးလပို့ရိယရှိမှနှင့် ကောင်းမွန်သော အကျင့်စာရိတ္တများကို အမွှေရထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဟီကယ်လက လူသားအားလုံးတူညီမှုမရှိကြသည်ကို ယုံ ကြည်ခဲ့သည်။ ထိုအချက်တွင် အချို့လူတို့သည် အများအားဖြင့် လူမှုဆင်းသက်လာခြင်းထက် တိရစ္စာနှင့်မှုဆင်းသက်လာသော ကွင်း ဆက်နှင့်ပို၍ နီးစပ်နေကြသည်။ ဟီကယ်လ်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း “အ နိမ့်ဆုံးလူနှင့် အမြင့်ဆုံးများကိုတိုကြား ခြားနားချက်သည် အနိမ့် ဆုံးလူနှင့် အမြင့်ဆုံး လူတိုကြား ခြားနားချက်အောက်ပို၍ သေးငယ်နေသည်”။

ဟီကယ်လ်သည် ရွှေးကျသော ဉာဏ်တိလျလူမျိုးတိုနှင့် တောင်အာဖရိကတိုက်ရှိ ဒေသအမျိုးမျိုးတွင် နေထိုင်ကြ သော လူတို့ကို များကိုတိုကြားကြောင်း ထောက်ပြခဲ့သည်။ ထိုထောက်ပြချက်သည် ရယ်စရာကောင်းပြီး ဆိုးဝါးသော မျိုးစပ်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် ကဗျာကြီးသည် နေထိုင်သွားလာရန် အန္တရာယ် အများဆုံးနေရာအဖြစ်သို့ ကျရောက်သွား မည်ဖြစ်သည်။

ဟီကယ်လ်၏ “အလွန်အကျဉ်းတန်ရှပ်ဆိုးသောအရာ” ကို လူသားတို့အား ဖော်ပြလိုက်ခြင်းမှာ အားနည်းချက် ကို ဖယ်ရှားခြင်းဖြင့် လူသားတို့၏မျိုးရှိုးပါေါကို သန်စင်စေသော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေကြောင်း ပို၍ သိသာစေခဲ့သည်။ သူသည် မွေးကတည်းက ရှပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းချက်ရှိုးသော ကလေးငယ်များ ဥာဏ်ရည်မမှုံးသော (သို့) ဦးနှောက်ပိုင်းနေးကွွေး နေသော ကလေးငယ်များအား ပွေ့ဖက်ပေးခြင်းကို နှစ်သက်အား ပေးခဲ့သည်။ ကလေးငယ်များ သည် ကနဦးကတည်းက အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲလာသောဖြစ်စဉ်ကို စတင်ပေးပြီး လွယ်ကူစွာ ပြောင်းလဲလာ နိုင်သည်ဟု ဟီကယ်လ်က တွေးထင်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုးသော ကလေးငယ်များသည် လိုချင်သည့်အရာကို မသိသော တိမိစ္စာနှင့် များနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူညီသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူက “ဘိန်းမှုပြုလုပ်သည့် ဆေးများ (သို့) ဆိုက်ယားနိုက် အဆိပ် အနည်းငယ်က မိဘများ၏ဘဝတစ်လျောက် လုံးအတွက် ကလေးငယ်များကို ပြုစောင့်ရှောက်ရသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမှ လွတ်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်” ဟုအကြပ်ပြခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အား အကူအညီမဖြစ်စေသော သူများအတွက် သူတို့၏ စွမ်းအင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖြန်းတီးမည်နည်း။

ဟီကယ်လ်က ဘဝသည် စိတ်ကူးစိတ်သန်းများဖြင့် စတင်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့လို သူ၏အတွေးအမြင်၌ မွေးဖွား လာခြင်းမရှိသောသူသည် လူဖြစ်ရန် ထိုက်တန်မှုမရှိသော လူဖြစ်သည့်အပြင် မွေးဖွားပြီးနောက်ပိုင်း အချို့အစိတ်အပိုင်း အပိုင်းထိ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရန် ဂုဏ်ပြုမရှိသောကြောင့်ဖြစ် သည်ဟု ယူဆထားသည်။ သူက ကိုယ်ဝန်ပျက်ခြင်းနှင့် ကလေးငယ်အားပွေ့ဖက်ပေးခြင်းတို့မှာလည်း အဆင့်ဆင့်စတင်ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသော အနိမ့်ဆုံးအဆင့် များ ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် တူညီသောအရာဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က ဖွံ့ဖြိုးလာသော သန္ဓာသားက အသစ် မွေးဖွား လာသော ကလေးငယ်ကဲ့သို့ အသိုက်ကင်းပဲ့ပြီး သန်စင်သော အလိုအလျောက်တဲ့ပြန်ဝါက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ ကြောရှိုးအဆစ်ခိုင်မာ မှုမရှိသောသူဖြစ်သည်ဟု ရေးသားခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်၏ ရေးသားချက်များသည် ကိုယ်ဝန်ပျက်ခြင်း သာမန်လူ တန်းစား များသည် အနုပညာလက်ရာမြောက်စွာ ရေးသားထားခဲ့သော စာအုပ်များဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်များ

သည် ဂျာမက္ခတွင် ဖတ်ရှုသူအများဆုံးဖြစ်ပြီး လွန်စွာနာမည်ကြော်ကြား လူကြိုက်များ ခဲ့သည်။ သူ၏စာအုပ်များသည် အများအယွင်းများစွာ ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများဖြစ်သော်လည်း စာဖတ်သူများက သူ၏ရသများ တွင် လူညွှန်များ ခံရပြီး ပို၍ သိလို ဖတ်ရှုချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ် လာခဲ့ ကြသည်။

ဟီကယ်၏ အားနည်းချက်ရှိသော ထုတ်ဖော်ရေးသား ချက်များသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သောသူနဲ့ တူနေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကံကြမှာဆိုးများသည် လူအများစု၏ အသိဥာက်နှင့်အမြင့်ဆုံး အာရုံဖြင့် စဉ်းစားနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သောကြောင့် ဟီကယ်လ်က သူတို့သည် အနည်းငယ်ထိုက် တန်မှုနှင့် သူတို့၏ဘဝ အဆုံးသတ် အချိန်များကို အာရုံ စူးစိုက်မှုရှိသင့်သည့်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သူက ကုသ၍မရသော လူတစ်ယောက်လောက် နာကျင်မှုမရှိပဲ သတ်ဖြတ်ခြင်း ကို အားပေးသင့်သည့်ဟု ယုံကြည်ခဲ့မည်။ သူ၏အတွေးအ ခေါ်အမြင် တွင် ထိုက်တန်မှုက်င်းမဲ့ပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိသော ဘဝကို အဆုံးသတ်သင့်သည့်ဟု ယူဆတားသည်။ သူလေ့လာစုံစမ်းခဲ့သော “ ထိုက်တန်မှုမရှိသည် ” ဘဝ များမှာ နှစ်ရောက်သည်များ၊ ကင်ဆာ ရောက်သည်များနှင့် အခြားကုသ၍ မရနိုင်သော ရောက်သည် များဖြစ်ကြသည်။

ထိုသို့ လူတို့၏ မျိုးရိုးအဆင့်အတန်းများ ခွဲခြားမှုရရှိ လာသောအခါ ဟီကယ်လ်က ဥရောပသားများသည် အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံးမျိုးရိုးဖြစ်ကြောင်း တွေးတော့ခဲ့သည်။ ၁၉၁၃ခုနှစ်တွင် ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်၌ ဂျာမန်တို့၏ ရန်သူများသည် ဥရောပမဟုတ်သော လူအုပ်များအား သူတို့ကိုဆန့်ကျင်ရန် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ကြောင့် စိတ်အနောက် အယုက်ဖြစ်သောအရာကို ရေးသားခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်က ထိုအရာကို “သစ္ာရှိလက် အောက်ခံလူဖြူမျိုးရိုး” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်၏ အရေးအသားအရ ဂျာမန်စစ်သည်တော်များသည် ကံမကောင်းလှစွာ မောင်းထုတ်ခြင်းခံရသော်လည်း ပညာထူးချွန်မြင့်မားသော ဂျာမန် စစ်သည်တော်တစ်ဦး၌ ရွေးယခင်ကရှိခဲ့ပြီးသော လူရှိုင်းအယောက် တစ်ရာထက်ပို၍ မြင့်မားသော ဥာဏ်ရည်နှင့် ဘဝ၏တန်ဖိုးကို သိတတ်သော ကိုယ်ကျင့် တရားရှိသည်။ အဂ်လန် နှင့် ပြင်သစ်၊ ရှုရှုးနှင့် အီတလီတို့အား ဆန့်ကျင်သော အစုအ ဝေးများဖြစ်ကြသည်။

ဟီကယ်လ်သည် နယ်ချွဲဝါဒနှင့်အခြား ဥရောပနှယ်မြေများ အားသိမ်းပိုက်ခြင်းကို အတည်ပြုထောက်ခံသူဖြစ်သည်။ အသက် ရှင်ရန် ရှုန်းကန်နေရသော သိမ်းပိုက်ခြင်း ခံထားရသည့် ပြည်နယ် များရှိ မျိုးရိုးကောင်းမွန်သောသူများကိုလည်း ထိန်းသိမ်းထားရန် သဘောတူသူဖြစ်သည်။ မျိုးရိုးသေးသိမ်းညွှန်း သော သူများကိုလည်း အမြစ်ပါမကျန် ဖျက်စီးပစ်ရ မည်ဟုလည်း ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။ ဟီကယ်လ်၏ အတုအယောင်သိပိုပညာသည် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက် သော ဂျာမန် စစ်သားများအတွက် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သောအရာ ဖြစ်သည့်အပြင် ဂျာမန်လူမျိုးတို့အတွက် ဖျားနာခြင်း၊ အားနည်းခြင်းနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြံ့ခိုင်မှုမရှိခြင်း စသည်တို့ကို ဖယ်ထုတ် လိုက်ပြီး နာဖိုးတေလာ၏ နာဖိုးပါတီသာဖြစ်သည်။ Negro နစ်ကရိုး လူမည်းများသည် သဘာဝအတိုင်းမဟုတ်သော မောက်ခံတို့၏ မျိုးစွဲချုခြင်းမှ ပေါက်ဖွားလာသော သူများ ဖြစ်သည်ဟုသည့် အချက်ကို ရည်ညွှန်းနေသော ဟီကယ်လ်၏အတွေးအခေါ်များသည် လူသားတစ်ဦးအနေဖြင့် စဉ်းစား

သုံးသပ်ရန် လွမ်းမိုးထားခိုင်သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ရှာမန် ဖို့မ သဘာဝလေ့လာခြင်း ဆိုင်ရာ ပညာရှင်တစ်ဦး၏ တူညီသော အခြားလေ့လာချက်များနှင့် နီးစပ်မှုရှိနေခဲ့သည်။ ဟိုကယ်လ်က “အာဖရိက မျှောက်ကြီးတစ်မျိုး၏ ဖို့သတ္တဝါသုတေသနများ အာဖရိကတစ်ဦးသို့ မျိုးစွဲချရန် ကြိုးစားနေခြင်း” ကို ထောက်ခံ ပေးခဲ့သည့် ဟစ်တလာ၏ အတွေးအခေါ်များအတွက် အခြေခံ အုတ်မြစ်တစ်ခုအဖြစ် အထောက်အကူ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ထွက်ပေါ်လာသော အကျိုးရလဒ်များမှာ အပြစ်မဲ့သော လူသန်းပေါင်းများစွာ တို့၏ ဘဝများသေဆုံးခဲ့ရပြီး ဒါဝင်၏ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမအား အခြေခံသည့် ဆိုးဝိုးသော အတွေးအခေါ် အယူအဆများကြောင့် သုတေသင်ပယ် ရှင်းခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုအတွက် ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော ရလဒ်များသည် အလွန်အကျဉ်းတန်ရှပ်ဆိုးလွန်းသော အရာပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။